

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๕๖

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ท่านประพันธ์จะมีเรื่องเล่าก่อนไหม เอาเลย เรื่องอนุกรรมการติดตาม ใครเข้าอนุกรรมการติดตาม อาจารย์ฉัตรชัย

นายฉัตรชัย เชื้อบุญชัย : ผมขออนุญาตเรียนสรุปสิ่งที่คุยกันเมื่อเช้านี้ ในคณะกรรมการติดตามครับ

เรื่องแรกที่คุยกันก็คงเป็นเรื่องคำถาม ๕ ข้อที่ได้รับมอบหมายจากท่านประธาน ให้ช่วยดูในการที่จะไปสัมภาษณ์ให้กับ อสมท. ซึ่งก็ได้ ๕ ข้อที่เป็นประเด็นสำคัญ แล้วก็จริง ๆ ประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะเป็นประเด็นที่ทุกคนทุกเวทีจะถามอยู่ตลอดเวลา ท่านอาจารย์ศุภชัย เมื่อเช้าก็เล่าให้ฟังว่าไปพูดครั้งที่แล้วเข้าใจว่าเรื่ององค์กรอิสระใหม่ครับ หรือเรื่องเลือกตั้ง ก็ปรากฏว่าคำถามส่วนใหญ่เข้ามา ก็คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องบัตรทอง เรื่องเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพ ต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นท่านอาจารย์ศุภชัยก็คิดว่า ๓-๔ ประเด็นนั้นจะเป็นประเด็นสำคัญ ที่เราควรจะต้องหยิบยกมา แล้วที่ประชุมก็เห็นเป็นลักษณะอย่างนั้นครับ นั่นเรื่องแรก

เรื่องที่ ๒ จะเป็นเรื่องของที่มีคณะกรรมการที่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าขอความร่วมมือ คือขอเชิญกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญให้กับผู้ร่วมงาน ต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ได้ติดต่อขอให้คุณภัทรช่วยดำเนินการซึ่งคุณภัทรก็ยินดีที่จะไปให้ในวันเสาร์นี้ ตอนช่วงบ่าย ๒ โมงถึงบ่าย ๓ โมง นอกจากนั้นก็จะมีอีก ๒ ประเด็นด้วยกันที่มีหนังสือจาก กระทรวงการต่างประเทศเพื่อให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นให้เห็นหรือให้คำแนะนำเรื่อง เกี่ยวกับการจัดตั้งหรือการที่มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในที่ ประชุมก็เห็นว่าเนื่องจากการที่จะต้องดำเนินการตามหนังสือกระทรวงการต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับ การเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ เพราะในประเด็นเรื่องของการกระทรวงการ ต่างประเทศนั้นก็เลยมีความเห็นว่าน่าจะรอไว้หลังวันที่ ๗ แล้วค่อยดู คือถ้าร่างรัฐธรรมนูญได้รับความ เห็นชอบแล้วนี้เราก็จะมาเริ่มพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๑/๒

แล้วเรื่องสุดท้ายที่ผมมีก็เป็นเรื่องของหนังสือพิมพ์ The Wall Street Journal เขามีคำถามมาทั้งหมด ๙ ข้อ เพื่อเหมือนกับจะขอความกระจ่างจากเรา แต่ว่าคำถามต่าง ๆ ทั้งหมดนั้น ๑. เขียนเป็นภาษาไทย คือท่านสุพจน์ให้ข้อสังเกตว่าเขียนเป็นภาษาไทย ถ้าสมมุติเราตอบเป็นภาษาไทยแล้วเขาเนี่ยเนื่องจากหนังสือพิมพ์ The Wall Street Journal นี้เป็นภาษาอังกฤษคือถ้าเขาต้องไปแปลเป็นภาษาอังกฤษนี้เดี๋ยวถ้อยคำหรือความเห็นต่าง ๆ นั้นมันจะไม่ตรงกับของเราแล้วจะยุ่ง แล้วก็มีความเห็นอีกประเด็นหนึ่งว่าในทั้งหมดนั้นก็มักจะเป็นคำถามอะไรที่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นคนหยิบขึ้นมาถาม แล้วในบางเรื่องก็ไม่ถูกต้องตามสิ่งที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องการเลือกนายกคนแรกนั้นเขาก็บอกว่าให้ ส.ส. ๒๕๐ คนนี้เข้ามามีส่วนเลือกด้วยนี้ อันนี้มันก็เท่ากับว่าประชาชนได้คนที่เขาไม่ได้เลือกอะไรหรือเปล่า ซึ่งจริง ๆ ประเด็นนี้อันตัยแรก กว่าที่ ส.ว. มาร่วมเลือกได้นั้นมันต้องผ่านคำถามพ่วงตรงนั้นว่าให้ผ่านก่อนแล้วค่อยมาดู คือไม่ใช่เหมือนกับเขียนลักษณะว่าร่างรัฐธรรมนูญของเราเขียนอยู่ในบทเฉพาะกาลแล้วจะให้ ๒๕๐ คนไปร่วมเลือก ฉะนั้นลักษณะนี้ในนั้นจะมีประเด็นที่ผิดนี้ ๓-๔ ประเด็นด้วยกัน คือไม่แน่ใจว่าเข้าผิดหรือจงใจในการที่เขียนให้ผิดลักษณะอย่างนั้น ท่านอาจารย์สุพจน์ก็ลังเล แต่ว่าอาจารย์สุพจน์เนื่องจากว่า The Wall Street Journal นี้เป็นระดับ international คือบางทีถ้าอาศัยแขนขาเขาได้และไม่ปิดเปื้อน ตรงส่วนนี้เราก็น่าจะได้ประโยชน์จากการทำนั้น ท่านอาจารย์สุพจน์ก็เลยแนะนำว่าน่าจะนำเรื่องมาหารือกันในที่ประชุมชุดใหญ่นี้ครับ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งนั้นก็เป็นเรื่องของท่านอาจารย์ศุภชัยที่ไปออกรายการเมื่อวานแล้วคุณวรวิทย์ได้มีคำแนะนำอะไรบางอย่าง เดี่ยวสักครู่รบกวนท่านอาจารย์ศุภชัยครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อวานตอนที่ไปออกรายการของช่อง ๑๑ กับคุณบอยก็พบกับคุณวรวิทย์ที่เป็น MC นะครับ ตัวคุณวรวิทย์เขาก็มีคำแนะนำอยู่ ๒-๓ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือว่าเนื่องจากเมื่อวานนี้บรรยากาศ คือพอทางทีวีเปิดให้โทรศัพท์เข้ามานี้พูดปุ๊บโทรศัพท์ก็ดังเลย ๕ สาย จนกระทั่งเราเลิกแล้วโทรศัพท์ก็ยังดังอยู่ ก็มีคำถามจำนวนมากที่ไม่ได้ตอบ คุณวรวิทย์ก็มี idea ว่าถ้าเราต้องการที่จะเกาะกุมจังหวะในพื้นที่ช่วงนี้เขาแนะนำว่าเราน่าจะจัดแถลงข่าว โดยหยิบเอาคำถามต่าง ๆ ที่คนพูดประจำ แล้วก็ไปที่ไหนก็มักจะเอาคำถามนี้มาตอบ อาจจะพูดซ้ำก็ไม่เป็นไร แล้วก็อาจจะบอกว่ามีบางคำถามที่ถามมาแล้วก็ตอบไม่ทัน

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เราก็มาตอบตรงนี้ คุณวรวิทย์บอกว่าถ้าเราทำแบบนี้เราแถลงที่สถานีแหละ แต่ว่าหนังสือพิมพ์จะเอาไปลง แล้วก็ทำให้เราได้พื้นที่ข่าว แล้วก็จะได้เคลียร์ประเด็นที่ประชาชนยังติดใจแล้วซ้ำเล่าคล้าย ๆ มันเพราะดีที่บอกว่าบัตรทองยังอยู่ เบี้ยคนชราอยู่ เขาอยากฟังของพวกนี้ แล้วอยากจะฟังจากปากของ กรธ. คุณวรวิทย์แนะนำว่าถ้าเราเปิดแถลงข่าวขึ้นมาเนี่ยน่าจะได้พื้นที่ในสื่อพอสมควร แล้วก็ยังแนะนำว่าน่าจะเป็นวันศุกร์ที่ ๕ เพราะว่าถ้าเราแถลงข่าววันศุกร์อีกฝ่ายหนึ่งก็จะได้ตอบโต้ไม่ทันอะไรอย่างนี้ ผมก็เลยรับว่าจะเอามาเรียนทางที่ประชุมครับ นั่นเป็นเรื่องที่หนึ่ง

ที่นี้ขออนุญาตเรื่องที่ ๒ นะครับ เมื่อวานนี้พอดีผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ แล้วก็คุณวรวิทย์ แล้วก็รองผู้อำนวยการเขาก็หารือผมกับท่านธนาวัฒน์ว่าวันที่ ๗ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันที่ลงประชามติ หลังจากที่ปิดหีบเลือกตั้งแล้วเนี่ยเขามี idea ว่าอยากจะเชิญให้ กรธ. ออกรายการเพื่อที่จะเหมือนขอบคุณประชาชน ขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่ช่วยในการเผยแพร่ อะไรอย่างนี้ แล้วก็ถ้าเกิดประชามติผ่านก็จะได้แจ้งให้พี่น้องประชาชนทราบว่าขั้นตอนต่อไปต้องทำอะไรทำนองนี้ ผมไม่แน่ใจว่าวันนั้นมันจะแค่ไหน ผมก็บอกเดี่ยวผมเรียนหาหรือท่านประธาน และ กรธ. ก่อนดีกว่าว่าจะอย่างไร เพราะเราก็ไม่รู้วันนั้นมันเป็นอย่างไร แต่นี่คือที่เขาเสนอมา

ขออนุญาตท่านประธานอีกเรื่องหนึ่ง อันนี้เป็นเรื่องที่พอดีคุณบอยไม่อยู่ตอนนี้ มันเป็นเรื่องที่เราคุยกันไว้นานแล้ว แต่เหมือนเรายังไม่ได้ทำ คือเมื่อวานนี้คุณบอยก็เอ่ยขึ้นมาว่าเราน่าจะไปคุยกับบรรดาผู้อำนวยการสถานศึกษา คือเราไปคุยกับสาธารณสุขแล้ว แต่เราเคยคุยกันว่าเราน่าจะคุยกับทางกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเขาจะได้ไปพูดคุยต่อตรงนี้เราก็ยังไม่ได้ทำ ที่นี้เรามีเวลาเหลืออีกสัปดาห์กว่านี้เราน่าจะทำไหม ที่นี้ถ้าจะทำก็ต้องดูว่าจะประสานอย่างไร อันนี้ก็ขึ้นอันที่คุยกับคุณบอย แล้วขออนุญาตท่านภักดิ์นะครับ อันนี้ผมจดเอาไว้ที่เราคุยกันตอนที่เราไปพิษณุโลก ก็คือคุยกันว่าก่อนวันที่ ๗ นี้เราจะขอเวลาทาง คสช. ให้ท่านประธานพูดเหมือน the last word อะไรอย่างนี้สัก ๕ นาที ๘ นาที ๑๐ นาทีอะไรอย่างนี้น่าจะสรุปใจความทั้งหมดได้ ที่คิดอันนี้คือคิดก่อนที่จะรู้ว่าเรื่องของ อสมท. นะครับ แต่ตอนนี้ไม่แน่ใจว่าถ้ามีเรื่องของ อสมท. แล้วเราควรจะทำอย่างนั้นอีกไหม คือถ้าทำตรงนั้นมันก็มีข้อดีครับ คือ idea ตรงนี้มันมาจากว่าวันนั้นนั่งรอเครื่องบินกันแล้วรายการตอน ๖ โมงเย็นมันก็เปิดขึ้นมาและภาพที่เราเห็นก็คือไม่มีใครฟัง ไม่มีใครดูทีวีเลย ที่ไม่มีคนดูทีวีเลยเพราะทุกคนนั่งก้มหน้าดูแต่โทรศัพท์ เราก็คิดว่ารายการนี้เราก็นึกว่าจะมีคนดูเยอะ ปรากฏว่าที่เราทำนั้นไม่มีใครดู คือในมุมหนึ่ง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๑/๔

บางที่เราก็มองว่า ๓ นาทีก็เยอะเหมือนกัน แต่ในอีกมุมหนึ่งก็มองว่า ๓ นาทีนี้ถ้าเขาไปง่วนอยู่กับการดูโทรศัพท์นี่เขาก็ไม่ได้ฟังเลย ถ้าสัก ๑๐ นาทีอะไรอย่างนี้นั้นอาจจะทำให้เขา the draw attention เขาได้ก็เลยคิดอันนี้ขึ้นมา โหน ๑ คิดแล้วก็ขออนุญาตนำเรียนท่านประธาน ท่านกรรมการทราบที่เราจะไปนั่ง ๑. คิดว่ามันน่าจะมีย่างนั้นอย่างนี้ใหม่ ก็มี ๔-๕ เรื่อง ความจริงมีอีกเรื่องหนึ่งคุณวรวิทย์บอกว่าวันเสาร์นี้ทาง สนช. เขาจะไปพบกับบรรดานายก อปท. ทั้งหมด ๕๐๐ กว่าคนทางภาคเหนือ เขาชวนให้ กรธ. ไปกับเขาด้วย ผมเองได้เรียนไปว่าน่าจะเป็นอาจารย์ชาติชาย เพราะอาจารย์ชาติชายจับเรื่องท้องถิ่นอยู่ แล้วอาจารย์ชาติชายก็อยู่เชียงใหม่ด้วย ก็ไม่แน่ใจว่าเขาได้ประสานอาจารย์ชาติชายหรือยัง แต่ว่าถ้าอาจารย์ชาติชายไม่ว่างก็อาจจะส่งท่านอื่นไปดีไหมอะไรอย่างนี้ ก็เลยอยากจะนำเรียนที่ประชุมทราบครับ

ประธาน : อันสุดท้ายนี่คือบังเอิญผมเปิดฟังดู Thai PBS ตอนเขาเริ่มต้น แล้วก็ตอนพูดได้คนสองคนแล้วผมก็ทนฟังไม่ได้ผมก็เลยเปลี่ยนไป ที่ทนฟังไม่ได้ไม่ใช่เพราะว่าเขาว่าอะไร ทนฟังไม่ได้เพราะว่าผมรู้สึกว่ทั้งคนคัดค้านและคนเห็นด้วยนี่ไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงรัฐธรรมนูญ ไม่ได้อ่านละเอียดด้วยกัน แม้แต่พิธีกรใช้ความรู้สึก พิธีกรซึ่งมาสัมภาษณ์พวกเรานี้ผมเพิ่งเห็นหน้าว่า Thai PBS ใช้ความรู้สึกเป็นตัวกระตุ้น เช่น เกิดความรู้สึกว่าไม่แน่ใจว่าท้องถิ่นจะมีหรือไม่มีอะไรอย่างนี้ นั่นเป็นความรู้สึก ทั้ง ๆ ที่เวลาเราเขียนเราก้เขียน ส่วนคนที่มาจากท้องถิ่นเขาก็บอกว่าที่เขาารู้สึกไม่สบายใจก็เพราะว่าเราไม่เขียนรายละเอียด ไม่มีเรื่องการปกครองตนเอง ไม่มีเรื่องสิทธิในการดูแลเรื่องการเงินการคลัง เรื่องอะไรต่ออะไร ซึ่งความจริงมันมีหมด เราเขียนไว้ละเอียด ยิบเลย จริง ๆ ในมาตรานั้นค่อนข้างจะยาวมีหลายมาตรา แล้วคนก็ไปพูดถึงเรื่องที่เขาปล่อยข่าวมืออยู่อันหนึ่งไม่ได้เกี่ยวกับรายการเมื่อคืน ก็คือว่าท้องถิ่นต่อไปนี้อาจจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง โดยไปหยิบเรื่องท้องถิ่นพิเศษ ซึ่งเราบอกว่าต้องเป็นไปตามแล้วแต่จะไปตกลงกันจะวิธีไหนก็แล้วแต่ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าถ้าเขาประชุมกันและเราไปพูดได้นี่จะเป็นประโยชน์ แต่ว่าคนจะไปพูดช่วยอ่าน ๖-๗ มาตรานั้นให้ละเอียดหน่อย เพื่อจะได้บอกเขาได้ว่าเราคิดอะไรอยู่ ทำไมเราถึงไม่เขียนรายละเอียดว่าต้องให้เงินเขาเท่านั้นเท่านี้เปอร์เซ็นต์อะไร คือเขาบอกอยากให้เราเขียนละเอียดในรัฐธรรมนูญ ซึ่งมันผิดหลัก เพราะในรัฐธรรมนูญเราเขียนแล้วมันตายตัว รู้ได้อย่างไรว่าวิธีนั้นจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด แล้วเราเจอปัญหาแล้วในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่วุ่นวายกันจนแก้อยู่จนปานนี้ อันนั้นผมคิดว่าควรไปนะครับ ลองติดต่อกับอาจารย์ชาติชายดู ที่นี้ส่วนรายการที่จะทำนั้นตรงกับที่เมื่อสักครู่ท่านประพันธ์พูดพอดี คือวันที่ ๕ ที่จะแถลงข่าว ที่นี้ปัญหาก็คืออันนี้ต้องถามไม่

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เวลาเราแถลงข่าวนี้เขาเอาไปลงก็เปอร์เซ็นต์ เขาจะหยิบแต่เฉพาะประเด็นที่เขาต้องการเท่านั้นใช่ไหม จะทำอะไรถึงจะทำให้มันเผยแพร่ไปได้ในการแถลงข่าว หรือต้องทำอะไรเหมือนเปรมศักดิ์ใช้ไหม อันนั้นเป็นข่าวแน่เลย แต่ว่าเมื่อคืนนี้ที่คณะอนุกรรมการติดตามตั้งหัวข้อมา ๕ หัวข้อนั้นมันก็ cover คำถามที่ถูกถามทั้งหมด บัตรทอง เงินสงเคราะห์คนชรา สาธารณสุข แล้วก็อันสุดท้ายถามว่ามันจะมีผลอย่างไรต่อการเลือกตั้งเร็วหรือเลือกตั้งช้า ซึ่งอันนั้นเป็นคำถามที่เป็นคำจ้อวันสุดท้ายที่ว่าจะมีผลอย่างไรต่อการให้ลุงตู่อยู่ยาวหรืออยู่สั้น มันน่าจะ cover หมด แต่ว่าเราก็ไม่รู้ อสมท. เวลาเขา ออกนี้เขาก็ออกลำพังของเขาใช่ไหมครับ ไม่ใช่เป็นที่วิบูลย์ใช่ไหมครับ แต่ อสมท. เขาก็มีแผนเยอะ เหมือนกัน ส่วนโรงเรียนนี้ผมได้รับ LINE จากคนรู้จักกันหลายรายที่บอกว่าโรงเรียนแต่ละโรงเรียน ครูที่เขาสนใจเขาให้การบ้านเด็กด้วยวิธีให้ไปสอบถามพ่อแม่ว่าได้รับหรือยัง ในบ้านมีใครมีสิทธิบ้าง สถานที่ลงคะแนนอยู่ที่ไหน รัฐธรรมนูญคืออะไรพวกนี้ แล้วบางแห่งก็ใช้ให้ไปรณรงค์ บางแห่ง ก็ไปทำการบ้านก็มีโรงเรียนทำ มันก็คล้าย ๆ กับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสนใจก็ทำ ทั้งหมดมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่แห่งเดียวใช่ไหมที่กระตือรือร้นในการจัดให้เราไปชี้แจง ที่อื่นนี้ไม่มีมหาวิทยาลัยไหนเลยนอกจากพวกอาจารย์เขาทำกันเองโดยใช้สถานที่มหาวิทยาลัย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ที่เพชรบุรีครับ ที่ผมไปบรรยายครับ

ประธาน : ส่วน The Wall Street Journal นั้นลองดูคำถามได้ไหมครับ ผมคิดว่าเราก็มีคนมีฝีมือดี ๆ ถ้ามันเป็นคำถามที่บิดเบือนนี้เราควรต้องตอบ อย่างตัวอย่างที่ยกมาที่บอกว่า นาย ก. คนแรก ส.ว. ที่แต่งตั้งจะเป็นคนเลือกอะไรนี้เราก็จะได้บอกว่ามันไม่จริง ไม่มีหรอก ในรัฐธรรมนูญเราไม่มี คำถามพวกจะได้หรือไม่ได้ก็ยังไม่รู้ ถ้าได้ก็แปลว่าประชาชนต้องการอย่างนั้น อะไรทำนองนั้น ผมคิดว่าน่าจะลองปรึกษากันดูว่าจะเขียนตอบเขาอย่างไร แต่ควรตอบ จะตอบเป็นภาษาไทยหรือจะตอบเป็นภาษาอังกฤษก็แล้วแต่ลองคุยกันดู

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ ในใจคิดว่าอยากจะให้เขากลับไปแล้วก็ทำเป็น ภาษาอังกฤษกลับมา เพื่อที่เราที่ตอบเป็นภาษาอังกฤษกลับไป ข้อความจะได้ไม่คลาดเคลื่อนกัน ลักษณะนั้นครับ

ประธาน : กลัวจะไม่ทันแล้ว กลัวมันจะกลับไป เราทำความเข้าใจคำถามของเขา เป็นภาษาอังกฤษแล้วก็ตอบไปเป็นภาษาอังกฤษก็ได้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๑/๖

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตขอความรู้ท่านประธาน
นิดหนึ่งเรื่องที่มานายกฯ ถ้าหากคำถามพ่วงผ่านนี้ มีนักกฎหมายจำนวนหนึ่งมาถามผมว่าจะเป็น
รูปนี้หรือไม่ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ๒๕๕๗ ได้กำหนดว่าถ้ากรณีคำถามพ่วงผ่านเรา
มีหน้าที่ในการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญเรา แล้วก็ให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความในประเด็นนี้ภายใน ๓๐ วัน ก็
มีคนมองกันว่าในประเด็นเรื่องเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเราถ้าหากไปให้การเลือกตั้ง
นายกรัฐมนตรีตั้งแต่นาทีแรกก็คือ ๗๕๐ คนร่วมกันเลือกนายกนี้ บัตรเลือกตั้ง ๑ ใบเลือกได้
ส.ส. เขต ส.ส. บัญชีรายชื่อ หรือการที่ทำให้คะแนนไม่ตกน้ำแล้วก็เจตนารมณ์ก็คือจะสร้าง
สถาบันการเมืองอะไรก็ว่ากันแบบนั้น อันนี้ก็พูดอย่างคร่าว ๆ นะครับว่ามันจะไม่เป็นไปตาม
เจตนารมณ์นั้น แต่ถ้าหากเรายังยืนยันว่าเราจะให้ ส.ว. มาเลือกนายกก็ตรงที่ว่าถ้าจะมีกรณีเลือก
นายกฯ ที่นอกบัญชี ตรงนี้น่าจะเป็นไปได้ว่าอันนี้น่าจะไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญที่เป็นเจตนารมณ์ของเรา
เขาก็เลยมองว่ามันไม่ได้หมายความว่าพอคำถามพ่วงผ่านแล้วนี้เราจะต้องแก้ไขโดยการยึดเอาคำถาม
ของ สปท. และ สนช. มาแก้ตามที่เขาต้องการเสมอไป เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นคนตีความ
ในประเด็นนี้ต่อ ก็เลยเวลานี้มีความสับสนเรื่องนี้อยู่ด้วยครับ ขออนุญาตครับ

ประธาน : ก็เขาไปถามประชาชนมาแล้ว สมมุติว่าประชาชนบอกให้ผ่านมันก็ต้อง
เป็นไปตามนั้น แต่ว่าตีเขาบอกว่าเฉพาะระยะในช่วง ๕ ปีแรกใช้ไหม เราก็แก้ได้เฉพาะบทเฉพาะกาล
เราไม่ได้แก้เข้าไปในข้างใน เมื่อเข้าจะมาเรียนถามคุณนรชิตว่าผมพูดผิดหรือเปล่า เมื่อเช้ามี
ผู้สื่อข่าวเขามาถามว่าตอนนี้ UN กังวล มีหนังสือมาถึงไทยว่ากังวลเรื่องความไม่เป็นอิสระในการ
แสดงความคิดเห็นในการทำประชามติเป็นอย่างมาก แล้วเราเห็นอย่างไร ผมก็ตอบไปว่าเราไม่เคย
ห้ามเรื่องในการแสดงความคิดเห็น แล้วก็แสดงกันอยู่ทั่วไป เราก็รับฟัง ใครจะพูดว่าอย่างไร
เห็นด้วยไม่เห็นด้วยนี้เราก็รับฟัง แต่สิ่งที่กฎหมายห้ามคือห้ามไม่ให้ไปบิดเบือนเป็นเท็จ ไม่ให้เอา
ความเท็จขึ้นมากล่าว อย่างนี้ UN จะถือว่าเป็นการสกัดกั้นหรือ ผมก็ยกตัวอย่างสมมุติว่าเจ้าหน้าที่
ใน UN ไปเที่ยวได้พูดว่าสงครามที่เกิดขึ้นในอิรัก อิหร่าน หรือซีเรีย ฆ่ากันตายเป็นแสน ๆ คนนั้น
UN อยู่เบื้องหลังในการฆ่าทั้งนั้น ซึ่งไม่เป็นความจริงนี้ UN จะห้ามไหม หรือจะถือว่าเป็นสิทธิ
และเสรีภาพที่จะพูด ถ้าถือว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพที่จะพูดจะคิด ผมก็จะได้พูดและคิดต่าง ๆ ออกมา
ผมพูดอย่างนี้ผิดไหมครับ

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

นายนรชิต สิงหเสนี : ไม่ผิดครับท่านประธานครับ ช่วงแรกที่ท่านพูดนี้ ผมก็พยายามใช้อย่างนั้นอยู่ว่า กกต. เขาออกแบบมาก็คือไม่ให้ใช้คำหยาบ ไม่มีเรื่องข่มขู่ ไม่ใช่ จ้างวาน แล้วก็เรื่องความเท็จ แล้วก็ใช้อย่างที่ท่านว่า ว่าเขาก็แสดงกันอยู่ทุกวัน ไม่ว่าจะในสื่อต่าง ๆ ใน social media จัดรายการก็จัด เพราะฉะนั้นก็เหมือนกันเลย แต่ตรงท้ายเท่านั้นที่ผมนึกไม่ทันที่จะไม่ได้มีตัวอย่างให้เขา ก็บอกเขาไปว่าจุดใหญ่คือมันเรื่องของการดูแลความสงบ แล้วก็ถามเขาไปว่าคุณก็อยู่เมืองไทยกันมานาน เมื่อเข้าสื่อ Reuters มา เมื่อสักครู่นี้ผมเพิ่งไปของสื่อสเปน อยู่ ๕ ปี ผมบอกว่าคุณก็รู้เมืองไทย ถ้าปล่อยให้ออกไปชุมนุมเรียกร้องประท้วงกันแบบนี้ คุณแน่ใจได้อย่างไรว่าเสร็จวันที่ ๗ แล้วยังไม่กลับบ้านและอยู่ต่อไป วันที่ ๗ วันที่ ๘ วันที่ ๙ วันที่ ๑๐ นี่เปลี่ยนเป็นประท้วงรัฐบาลไปได้ง่าย ๆ แล้วใครจะต้องรับผิดชอบ อันนี้ก็ยกตัวอย่างไปลักษณะนั้น แต่สหประชาชาติผมคงต้องไปอ่านรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง แต่ที่ดูมันมี ๒ เรื่องครับ เรื่องหนึ่งก็คือเรื่องที่ UNSCR ออกมา และอีกอันหนึ่งก็คือเรื่อง Universal Pre-audit Review ซึ่งเป็นเรื่องปกติซึ่งเราไปรับฟังมา บังเอิญที่กระทรวงการต่างประเทศส่งรายงานมาให้เราก็ประจวบกัน แต่อันนั้นก็แค่ขอเรียนตรง ๆ ว่ามันเป็น routine เพียงแต่จังหวะมันประจวบเหมาะกันเท่านั้นเองครับ แต่ว่าในส่วนของท่านยกตัวอย่างไปก็น่าจะทำให้เขาเห็นได้ชัดว่าถ้าถึงขนาดบิดเบือนขนาดนี้คุณปล่อยให้ได้อย่างไร ซึ่งผมได้ยกตัวอย่างการลงประชามติในอังกฤษว่า คุณก็เห็นแล้วว่าที่ทุกคนมีสิทธิทำกันออกความเห็นเต็มที่ และหลายคนก็บอกว่าได้มีการลงประชามติไปโดยอาศัยความเชื่อ ข้อความที่เชื่อนั้นมันไม่เป็นความจริงก็มี ก็ยกตัวอย่างเรื่องที่เขาบอกว่าอังกฤษต้องจ่ายเงินให้ EU สัปดาห์ละ ๕๓๐ ล้านปอนด์ ซึ่งถ้าไม่ต้องจ่ายตรงนี้ก็เอาเงินนี้มาใช้ด้าน National Health Service ได้ หรือบอกว่าถ้าออกแล้ว UK Border จะได้รับการคุ้มครองมากขึ้น มันก็เป็นสิ่งที่ไม่จริง จนกระทั่งวันที่ Brexit ออกมาเรียบร้อย คนที่พูดเหล่านี้ก็จะให้ออกก็ถูกนักข่าวถามก็ตอบไปว่า คงไม่ใช้อย่างนั้นกระมัง ก็คืออ้อ ๆ อึ้ง ๆ กลับมาเป็นอีกเรื่องหนึ่งเลย ผมก็เลยถามกลับไปว่าแล้วจะให้ประชาชนลงมติด้วยความเชื่อจากข้อเท็จจริงที่ผิด ๆ อย่างนั้นจะเป็นประโยชน์หรือเสรีภาพมันคุ้มกันไหมครับ

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตอีกตัวอย่างหนึ่งที่ท่านประธานพูดไปนี่มันก็ไม่เป็นความจริง อีกตัวอย่างหนึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ Tony Blair เขาออกมาให้สัมภาษณ์เขายอมรับว่าเป็นความผิดพลาดของเขาเองที่เขาตั้งใจอิรัก โดยความร่วมมือกับอเมริกาเพื่อค้นหาระเบิดปรมาณูที่อิรัก ซึ่งฆ่าผู้คนทำลายชาติบ้านเมืองของอิรักเสียย่อยยับเลย อันนี้ก็เป็นความผิดพลาดของคณะมนตรีความมั่นคง ๕ มหาอำนาจ ซึ่งอยู่เบื้องหลังการฆ่า ethnic cleansing หรือว่า genocide ในอิรักและในตะวันออกกลาง ทั้ง ๆ ที่ชาติมหาอำนาจเหล่านี้สามารถที่จะทำสู่สันติภาพได้ แต่ว่าทำไม่ได้เพราะว่ามันอยู่เบื้องหลังมันมีเรื่องผลประโยชน์เรื่องน้ำมัน เรื่องทรัพยากรธรรมชาติในตะวันออกกลางมาเกี่ยวข้องด้วย

ประธาน : จะไปปล้นเขา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : จะไปปล้นเขา ปล้นทรัพยากรธรรมชาติแท้ ๆ เลย แล้วก็ไปบอกว่าอิรักมีปรมาณูแท้จริงก็ไม่มีอะไรเลยนะครับ Saddam Hussein ก็ตายไป แล้วบ้านเมืองก็พินาศหมดเลย อันนี้ก็คือความผิดพลาดของชาติมหาอำนาจทั้งนั้นเลยที่อยู่เบื้องหลังในกรณีนี้มันก็เป็นตัวอย่างอีกอันหนึ่งครับ

ประธาน : มันจะมีเวลาทันหรือเปล่า อาจารย์ศุภชัยครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ผมยังคิดว่ามีเวลาที่จะทำนะครับ เพราะว่าสัปดาห์หน้าเรามี ๕ วัน แต่ว่ามันต้องประสานกับทางกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็คือถ้าเขานัดบรรดาผู้บริหารโรงเรียนมาได้นี้ อย่างน้อยที่สุดไม่แน่ใจเหมือนกันว่าถ้าใน กทม. นี้ เอกศร กทม. ก่อนก็ได้ครับ หรือปริมณฑลนี่คือถ้าท่านประธาน ท่านกรรมการเห็นว่าน่าจะลองนี้เดี๋ยวลองหาทางดูก็ได้ครับ เพราะผมคิดว่าถ้าเราไปพูดให้เขาฟังสัก ๓ ชั่วโมงนี้ ช่วงนี้เขาน่าจะกระตือรือร้นมากพอสมควร แล้วก็ประเด็นที่เราต้องเคลียร์ครับ จริง ๆ ไม่ใช่เราต้องเคลียร์เพราะเราต้องไปอธิบายเข้าใจเรื่องของเราว่าเราให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาคนมากน้อยแค่ไหน ผมคิดว่าถ้าเราได้พูดนี้และเขาไปพูดต่อเนี่ยเวลายังมีอยู่ เพราะบางทีคนจะตัดสินใจว่าจะทำอะไร คนที่ยังไม่ได้ตัดสินใจก็จะไปตัดสินใจเอาช่วงเวลาที่สุดท้ายครับ ส่วนตัวผมยังคิดว่ามันยังทันอยู่แล้วก็น่าทำครับ

ประธาน : จะใช้วิธีพูดกันแล้วให้เขาทำได้นี้ทัน แต่ถ้าใช้ระบบราชการไม่ทัน เพราะว่ากว่าหนังสือจะออกจากเรา กว่าจะไปติดค้างอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการกว่าจะไปถึงรัฐมนตรี กว่ารัฐมนตรีจะสั่งคงยาก คราวก่อนนี้ใครที่ติดต่อกับผู้อำนวยการการศึกษาของ กทม. โมงหรือเปล่าหรือใคร

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีอยู่ที่ กกด. เขาจัดนะครับ แล้วเขาจัดในส่วนของเขาแล้วเขาเชิญเราไปด้วยที่ท่านสุพจน์ ท่านกีระณาไปกับผมวันนั้นเขาประชุม กคน. ทั่วประเทศ แล้วก็ให้เราไปพูดเรื่องสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราจะพูดในวันนั้นแล้วก็ทาง กคน. เขาก็เอาเทปของเราไปอัดต่อให้ครับ

ประธาน : พอตีเขา LINE ส่งมาบอกว่าพรรคประชาธิปัตย์แถลงแล้วว่าไม่รับเหตุผลสำคัญเขา quote ผมให้ความสำคัญสูงสุดกับอนาคตของประเทศ รัฐธรรมนูญที่จะใช้ต้องเอื้อให้ประเทศก้าวพ้นปัญหาในปัจจุบัน ๓ ประการ ๑. ทิศทางการพัฒนาประเทศ ๒. ความขัดแย้งในสังคม ๓. การทุจริตคอร์รัปชัน ผมคิดว่าเราทำได้ ๒ อย่างคือ ๑. ไม่สนใจเลย หรือ ๒. สนใจแล้วตอบได้ ซึ่งจะตอบอย่างนั้นได้ก็ต้องไปเอาคำสัมภาษณ์ของเขาเห็นเขายาวมากมาวิเคราะห์ว่าตรงไหนบ้าง แล้วเราก็อาจจะไปตอบเอาอาทิตย์สุดท้ายก็ได้ คือตอนนี้พวกเราออกไปโดยเฉพาะโฆษณานี้คงต้องถูกถามหรือที่เราเห็นเป็นอย่างไร ในขั้นนี้คือเขาเข้าใจว่าเขาคงไม่ได้แถลงในนามพรรคเพราะเขาไม่สามารถจะแถลงในนามพรรคได้ เขาก็ใช้ตัวเขา เราก็บอกแต่เพียงว่าก็เป็นสิทธิของเขาจะรับหรือไม่รับก็ได้ แต่เราจะเอาเหตุผลที่ให้มาศึกษาแล้วถ้าพบว่าเป็นความเข้าใจที่ผิดหรือไม่ถูกต้องเราจะชี้แจงในเวลาอันสมควรดีไหม หรือจะทำเฉย ๆ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือผมว่าถ้าเขาถามท่านประธาน ผมว่าท่านประธานน่าจะพูดต่อไปเลยนะครับ น่าจะพูดต่อไปเลยเพื่อเวลาที่มีประชุมหรือเกิดมีอะไรที่สื่อมาสัมภาษณ์นี้ผมว่าน่าจะตอบไปได้เลยครับ

ประธาน : จะตอบว่าอย่างไรครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ตอบที่เขาแถลงเหตุผลที่เขาไม่รับนี้ ซึ่งอันนี้เราก็พอจะทราบอยู่แล้วว่าเขาจะแถลงมาในแนวนี้ครับ

ประธาน : ตรงที่ไม่รับนี้เราก็ตอบได้แต่เพียงว่าก็เป็นสิทธิคุณจะรับก็ได้ไม่รับก็ได้ก็แล้วแต่ สุดแต่ทัศนคติของคนว่าจะมองเพื่อประโยชน์ส่วนตนก็เหินบไปกลับไป ส่วนเหตุผลนั้นถ้าพูดคล้าย ๆ กับว่านี่เขาบอกอย่างนี้

นายจรูญ สิงห์เสนี : เรียนท่านประธานครับ ถูกถามไปแล้วผมตอบไปเฉพาะประโยคแรกของท่านครับ ว่าก็เป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ แต่ตอนนั้นผมยังได้ benefit of the doubt ผมบอกว่าผมยังไม่ทราบว่าเขาพูดว่าอะไร แต่ตอนนี้ท่านก็อ่านให้พวกเราฟังแล้ว และมันก็

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รสรินทร์ ๒/๓

คงลงสื่อทุกอัน เพราะฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้ต่อไปคงใช้ชื่ออย่างนั้นไม่ได้แล้ว ตอนแรกก็บอกไปว่าเป็นสิทธิ
ของทุกคนที่จะมีความเห็น

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผมว่าเราควรที่จะแก้ข้อกล่าวหาของเขานี้
เพราะว่าอภิสิทธิ์นี่อย่างน้อยที่สุดเขามีแฟนคลับของเขา ถ้าอภิสิทธิ์พูดมานี้มันจะมีผลต่อการ
ตัดสินใจของคนที่ยังลังเลนะครับ ถ้าเราพูดแล้วเราแก้ไขได้ในทันทีที่นี้เราก็จะดึงพวกนี้กลับมาไป
พบกับเราได้ ถ้าเราปล่อยแล้วก็เป็นคล้าย ๆ แฟนคลับของเขาเชื่อตามอภิสิทธิ์นี้เราก็จะเสีย
คะแนนไปพอสมควรครับ เพราะว่าที่อภิสิทธิ์พูดนี้เขาพูดในฐานะที่เป็นนักการเมืองแล้วก็อย่างที่
ท่านประธานพูดบอกว่ามันเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม

ประธาน : แล้วบังเอิญคนที่เขาส่งมานี้กระหอนกระแท่นครับ เขาบอกว่า ส.ว. ใหม่
อาจจะกลายเป็นกลไกสร้างความขัดแย้งใหม่ในสังคมโดยรวมรัฐธรรมนูญนี้ไม่ตอบโจทย์ให้ก้าวข้าม
ปัญหาที่เผชิญได้ คนที่เป็นห่วงว่าผมแถลงเป็นเพราะเป็นการสมคบกันของพรรคการเมือง
นักการเมือง ไม่ใช่ครับ อุตุการณ์ของ ปชป. ชัดเจน นอกจากเน้นหลักกฎหมายเหตุผล
ไม่สนับสนุนระบบและวิถีแห่งเผด็จการเราจะทำการเมืองด้วยวิถีอันบริสุทธิ์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
ต่อประชาชน ไม่เคยสมคบกับคนที่โกงชาติทั้งที่โกงไปแล้วหรือคิดว่าจะโกงในอนาคต เรื่องศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาฯ อุทธรณ์ง่ายเกรงว่าคนกลุ่มแรกที่จะได้ประโยชน์คือจำเลยในคดีจำนำข้าว ไม่อาจ
ยอมรับร่างนี้ได้เพียงเพราะผมกลัวว่าจะได้สิ่งที่แย่กว่า แนะนำให้เริ่มร่างรัฐธรรมนูญใหม่โดยมี
รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เป็นตัวเริ่มต้นไม่ถอยหลังไปกว่านี้ เพราะรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เคยผ่าน
ประชามติมาแล้ว เคยมีคำวินิจฉัยรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญรับรองเรื่องนี้ไว้ด้วย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็คงต้องชี้แจงไปนะครับ ประเด็นพวกนี้เราก็มีเหตุผล
อ้างอธิบายอยู่แล้ว

ประธาน : ความจริงอุทธรณ์ได้นี้มันก็มาจากพวกพรรคการเมืองไม่ใช่หรือ
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาฯ นี้ พวกการเมืองนี้แหละเรียกร้องกันดีแล้วว่าพรรคประชาธิปไตยด้วยหรือ
เปล่าที่บอกว่ามันเคยตัดสินคดี

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์พอทราบไหมครับว่าพอดีพวกนักการเมืองนี้
เขากลับประเด็นว่าถ้าคำถามพ่วงผ่านเขาเกรงว่านายกฯ ที่เขาเสนอมาจากพรรคการเมืองจะไม่ได้
รับการเลือก เพราะเขาบอกว่าถ้ารวมกันแล้ว ๗๕๐ คนนี้เขาบอกว่ายากมากที่จะได้ ส.ส. เขตถึง
๓๐๐ คน เขาบอกว่าถ้าได้ถึง ๓๐๐ คนนี้แสดงว่าเกือบจะ ๘๐ เปอร์เซ็นต์อะไรก็ไม่รู้ นี้ เขาบอกว่า

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ถ้าถึงอย่างนั้นบู่โอกาสที่เขาจะเสนอคนที่เขาอยากได้มาก็จริง แต่ว่าตัว ส.ว. นั้นมันมาจากการเลือกโดย คสช. มา เพราะฉะนั้น คสช. รวมกับคนที่เป็นพรรคฝ่ายค้านอย่างไร ๆ ก็โค่น ส.ส. หรือว่าตัวคนที่เขาเสนอมาเป็นนายกฯ ได้ครับ เขาก็อ้างตรงนี้ในการที่ไม่เห็นด้วยกับเราครับ

ประธาน : ก็เราถึงไม่เขียนในบทเฉพาะกาลของเรา เราก็รู้แต่ว่าเมื่อรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้มีคำถามพ่วง แล้ว ส.ปท. เป็นคนเสนอคำถามพ่วงนี้มันก็นั่งอยู่กับประชาชนก็ถ้าประชาชนเขาบอกเขาก็แปลว่าประชาชนเขายังไม่ไว้วางใจนักการเมืองที่จะให้เป็นนายกรัฐมนตรี เขาก็เปลอย่างนั้นใช่ไหม ในทางรัฐศาสตร์จะเปลอย่างอื่นได้อย่างไร ก็เมื่อประชาชนยังไม่พร้อมที่จะให้นักการเมืองเป็นนายกรัฐมนตรี เขาก็ได้โหวตอันนี้ให้ผ่านเพื่อให้คนนี้กลั่นกรอง เว้นแต่นักการเมืองมีนายกรัฐมนตรีดี ๆ จริง ๆ แต่ถ้าไม่ดีเขาก็ไปเอาคนนอก คนอื่น

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตนะครับ คือในลึก ๆ จริง ๆ นี้ทางฝ่ายการเมือง นักการเมืองนี่จริง ๆ สิ่งที่เขาไม่ได้พูดจริง ๆ นี้คือมาตรา ๑๔๔ เรื่องแปรงบประมาณ เขาตั้งใจมาตรานี้ แต่เขาพูดมาตรานี้มันไม่ได้ก็ที่นี่นะครับ เขาก็ต้องเอาประเด็นอื่น จริง ๆ แล้วลึก ๆ เป็นมาตรา ๑๔๔ ซึ่งกลายเป็นเห็นตรงกันทั้งฝ่ายอะไรต่าง ๆ นี้ แต่เขาไม่กล้าพูดมาตรา ๑๔๔ เพราะว่ามีมาตรา ๑๔๔ นี้มันเห็นได้ชัด แต่เราพยายามแก้ไขปัญหาการผันเงินทุจริตแต่เขาไม่กล้าพูดนะครับ

ประธาน : เพราะฉะนั้นที่บอกว่ามีหลักการในเรื่องที่จะทำการเมืองด้วยวิธีอันบริสุทธิ์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อประชาชน ไม่เคยสมคบกับคนที่โกงชาติ ทั้งที่โกงไปแล้วหรือคิดว่าจะโกงในอนาคตก็ไม่จริง

นายอัชพร จารุจินดา : สนับสนุนอาจารย์ประพันธ์ครับ ก็เพราะว่าเจอนักการเมืองของสายอีสานหลายคนเขาก็มาต่อว่าผมว่าเขาคงไม่เล่นการเมืองอีก เพราะว่ามีมาตราเรื่องแปรงบประมาณนี้ เขาไม่สามารถทำอะไรได้ในพื้นที่ และถ้าขยับทำนิดหนึ่งคู่ต่อสู้ก็คงเล่นงานเขาทันที อันนี้เป็นจุดร้ายแรงของนักการเมืองมาก ๆ แต่ก็อย่างที่อาจารย์ว่าไม่มีใครยกขึ้นมา แต่ว่าเวลาคุยส่วนตัวเขาคุย

ประธาน : ก็ตอนนั้นเรามีตั้งแต่ร่างแรกไม่ใช่หรือ ทำไมไม่บอก ก็บอกสิบอกว่าเป็นความจำเป็นของ ส.ส. ที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อขอให้เปลี่ยนหลักการ เราก็จะได้เปลี่ยนหลักการมาให้จัดสรรงบประมาณให้คนละไม่กินเท่านี้เท่านี้ ตั้งไปเลย เชิญครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รสรินทร์ ๒/๕

นายรชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นเอาข้อนี้เป็น ๑ ใน ๕ ข้อที่ท่านจะพูดด้วยดีไหมครับ มาตรา ๑๔๔ จัง ๆ ไปเลย ให้ประชาชนได้ยินถึงท่านเลย อันนั้นอันที่ ๑ อันที่ ๒ ผมว่าถ้อยแถลงของท่านอภิสิทธิ์เขาก็เป็นประเด็นที่จะเป็นข่าวพุงนี้ โมงคงบอกได้ เพราะเขาชวนทะเลาะกับอีกพรรคหนึ่งแล้ว มันกลายเป็นส่วนหนึ่งที่เราอาจจะไม่เป็นคนที่รับเต็ม ๆ แต่ถ้าแฟนคลับคุณอภิสิทธิ์มากขนาดนั้นผมคิดว่าเขาคงสร้างสมมานานเราคงมาแก้แฟนคลับเขาคงไม่ได้กระมังครับ ไม่แน่ใจว่าแถลงทีเดียวจะ convince เพราะมันไม่ได้ใช้เหตุผลกันแล้ว มันใช้ความเชื่อความชอบส่วนตัวกันมากกว่า ผมไม่แน่ใจว่าเราจะต้องออกมาขนาดนั้นหรือเปล่า แต่ผมคิดว่าระดับโฆษกคงไปต่อกлонไม่ได้ถ้าท่านประธานจะว่าเอง ผมคิดว่าโอเค แต่ว่าที่พูดไปก็สั้น ๆ ว่าเป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ แล้วก็เพื่อจะถามต่อว่าแล้วเขามีคนที่สนับสนุนขึ้นชอบเขาเยอะนี้ มันไม่ทำให้คนไปเชื่ออย่างนั้นแล้ว Vote No หรือ ผมก็ย้ำไปว่าทุกคนก็มีสิทธิที่จะตัดสินใจเองได้ ก็ตอบแค่นั้นแต่มันเพียงเบื้องต้น แต่ยังมีวันผ่านไปข้อมูลนั้นออกมาแล้วว่าเขาพูดอย่างนี้คงจะเล่นบทเชื่ออย่างนั้นไม่ได้แล้ว แต่ผมคิดว่าระดับโฆษกคงไป convince แฟนคลับคุณอภิสิทธิ์ให้เปลี่ยนใจคงไม่ได้ ผมคิดว่าเขาไม่ได้ใช้เหตุผลกัน มันเป็นความชอบความเชื่อส่วนตัว วันนี้นักข่าวก็พูดกับผมหลายคนว่าคิดว่าที่โหวตกันนี้มันโหวตด้วยความชอบ โหวตด้วยใจมากกว่าโหวตด้วยเหตุผลนะครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ถ้าเราไม่ตอบได้แสดงว่าเรายอมจำนนกับข้อกล่าวหาของเขาเนอะครับ แล้วก็อย่างน้อยที่สุดเราก็สามารถตั้งได้พอสมควร ถ้าเราสามารถแก้ข้อกล่าวหาเขาได้ เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดนี้เขาก็ไม่ได้บอกว่าเขาจะลงสมัครรับเลือกตั้งหรือเปล่า ถ้าเขาโหวตไม่รับนี้เพราะฉะนั้นเราต้องทำความเข้าใจแล้วว่าเขาไม่รับนี้แสดงว่าเขาไม่ลงเลือกตั้งใช้ไหม อันนี้แฟนคลับของเขาจะเริ่มลังเลใจแล้ว เพราะว่าเขาก็จะมีโอกาสที่จะไม่เล่นการเมืองได้อีกเลย เพราะว่าคดีติดตัวของเขาเรื่องของเกณฑ์ทหารก็ยังมีอยู่นะครับ ก็ยังมีปัญหาอยู่เหมือนกัน ก็อาจจะใช้ข้อนี้อ้างก็ได้ถ้าที่ว่าเขาไม่ลงรับเลือกตั้งนะครับ

ประธาน : เล่าให้ฟังแต่ว่าฟังแล้วเหยียบไว้ที่นี้นะ กรุณาอย่าไปคุยต่อ วันหนึ่งคุณอภิสิทธิ์มาหาแล้วก็มาถามเรื่องบางเรื่องบางประเด็นผมจำไม่ได้เนอะครับ แล้วก็เสนอแนะบางประเด็น ประเด็นที่เขาเสนอแนะนี้บางเรื่องเราก็แก้ให้ได้ก็แก้ให้ แล้วบอกว่าโอเคอันนี้ไม่เป็นไรเดี๋ยวดูให้ แต่บางเรื่องเราแก้ไม่ได้ เช่น เรื่องการนับคะแนนใบเดี่ยวนี้อันนี้เราบอกว่าอันนี้เป็นหลักของเรา เราแก้ไม่ได้ แต่เรื่องอื่นแก้ได้ สุดท้ายเขาก็บอกว่าเท่าที่เขาดูนี้มันไปได้ ตัวเขานี้รับได้แต่เขา

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เป็นระบบพรรค เพราะฉะนั้นเขายังบอกไม่ได้หรือกว่าพรรคเขาจะรับหรือไม่รับ แต่ตัวเขานั้นรับได้ แต่อันนี้ไม่ใช่ นี่ตัวเขาไม่รับ เพราะพรรคไม่ได้ประชุมจึงไม่มี ผมเคยเล่าให้ฟังหรือยังว่าตรงกันข้ามกับคุณบรรหาร คุณบรรหารพอเจอหน้า บอกว่าน้องอย่างนี้ที่รับไม่ได้ บอกว่าเดียวใจเย็น ๆ พี่พี่ค่อย ๆ บอกมาทีละเรื่องก็แล้วกันว่าเรื่องไหนบ้างที่รับไม่ได้ แกเขียนยิบเลยนะทุกหน้า อ่านทุกหน้าเลย เรื่องนี้เป็นอย่างนี้เราก็อธิบาย เรื่องนี้เป็นอย่างนี้เราก็อธิบาย พออธิบายจนจบว่ามีเหตุผลอย่างนั้นที่รับ ผมยังนึกว่านักการเมืองนักเลงแบบนี้ก็ดีนะ มันตรงไปตรงมาดี ไม่รับก็บอกว่าไม่รับเลย แต่พออธิบายไปแล้วพอเขาได้รับเขาก็ตัดสินใจว่ารับ เขาบอกพี่รับ เดียวพี่ไปบอกลูกพรรคทั้งหมดเลย เราก็ดันช่วย ไปเสียก่อนเสียอย่างนั้น ผมคิดว่าเราคงจะพยายามตอบโต้กับเขาให้น้อยที่สุดยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่มันเข้าใจไม่ตรงกัน เราก็อาจจะบอก ยกตัวอย่างเช่นเรื่องเขาบอกว่าเรื่องศาลฎีกาที่อุทธรณ์ง่ายนี้เราก็คงต้องบอกเขาบอกว่าอันนี้มันก็สุดแต่จะมอง ถ้าจะมองในแง่ของการให้ความเป็นธรรมกับคนมันก็ต้องมีศาลมากรองอีกชั้นหนึ่ง แต่ถ้าจะมองแง่เอาเป็นเอาตายโดยไม่คำนึงถึงสิทธิของคนก็เด็ดขาดไปเลยอย่างที่เป็นอยู่ แต่ว่าเสียงที่เราฟังมานี้เสียงมันต้องการที่จะให้เขามีโอกาสได้ทบทวนได้ เราก็เขียนตามเสียงที่ต้องการเราก็ไม่ได้ว่าอะไร ก็สุดแต่จะไปคิด คนที่เคยถูกฟ้องคดีแล้วตัดสินใจไปแล้วนี่เขาจะคิดเห็นด้วยกับเรา แต่คนที่ไม่เคยเลยนี้อาจจะคิดอีกอย่างหนึ่งนั่นก็โอเคครับแล้วแต่ แต่ว่าเราไม่รู้ทั้งหมดเรื่องอะไรบ้าง แต่อย่างเรื่องที่ว่ามันต้องเอื้อให้ก้าวพ้นปัญหาเรื่องทิศทางการพัฒนาประเทศ ความขัดแย้งในสังคม การทุจริตคอร์รัปชันพวกนี้เรามีหมดแล้วมันยังขาดอะไรอยู่ช่วยบอกหน่อย มีมากเสียจนกระทั่งพวกคุณชยาดอยู่แล้ว เชิญครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าเวลาที่เหลือน่าจะเน้นบุคคลที่ยังไม่ได้ตัดสินใจใน ๒-๓ อาทิตย์ที่ผ่านมาคุยกับนักศึกษา คุยกับคนเยอะมาก ประเด็นที่เขาสะท้อนมาให้ฟังก็คือว่าเขาไม่ค่อยรู้สาระของรัฐธรรมนูญอันนี้เป็นเหตุผลที่ทำให้มาขอจากคุณนาถะเอาไปเยอะ ๆ ไปแจกทุกแห่งที่ไป ไม่ว่าจะไปพูดที่ไหนหรือสอนนี้ แล้วก็รัฐมนตรีที่จะบอกว่าควรจะต้องแจกให้คนที่ยังไม่รู้โดยใช้แผ่นพับสั้นของท่านอาจารย์ศุภชัย ซึ่งเขาดูแล้วเขาเข้าใจได้ง่ายอย่างน้อยมันมีบางประเด็นที่ส่วนใหญ่พวกเด็กรุ่นใหม่ที่คุณด้วยนี้ ดิฉันประหลาดใจมากเลย คือไม่รู้เลยบางทีแม้กระทั่งวันลงประชามติก็ยังไม่ชัดเจน ไม่รู้ว่าเมื่อไร แล้วก็มีความรู้สึกคล้าย ๆ ว่ามันไม่ค่อยเกี่ยวกับตัวเขาเพราะว่าไม่รู้ เขาก็ไม่รู้ แล้วเขาก็ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนี้ อันนี้ก็ก็เป็นเหตุผลที่ดีว่าปากอยากจะทำอะไรจะพยายามรณรงค์ส่งให้ไม่ว่าไปที่ไหนถ้าเราให้เขาได้ศึกษาสักหน่อย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รสรินทร์ ๒/๗

ง่าย ๆ สั้น ๆ พอจะเข้าใจก็ยังมีโอกาสที่ให้ไปโน่น ส่วนคนที่เขาชอบหรือไม่ชอบแล้วหรือว่ามีเหตุผลที่ฝังใจแล้วมันเปลี่ยนกันไม่ได้ค่ะ ปล่อยไปเถอะ อันนั้นดิฉันคิดว่ามันเปลี่ยนไม่ได้ เพราะเขาก็ถูกครอบงำมาแล้วความคิด แต่เอาส่วนที่ยังไม่ค่อยแน่ใจและไม่ได้รู้สึกที่ตัวเองถูกกระบวนการไม่ได้มีส่วนต่อเขาไปให้เขาเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่สำคัญที่รัฐธรรมนูญให้ ดิฉันคิดว่ามันก็อาจจะได้ผล คือดิฉันตัวนี้ก็จะขอไปอีก จะเอาไปอีก เพราะว่าไปที่ไหนก็ไปให้เขาหมด แล้วก็โดยเฉพาะทุก ๆ ห้องเรียน เมื่อวานนี้สอนนักศึกษาเหมือนปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของ NIDA ๓๐๐ คน ก็แจกให้เขาคุยให้เขาฟังแล้วก็แจกเพลงด้วยเพราะเป็นรุ่นใหม่นะคะ คิดว่าไปฟังเพลงแล้วอาจจะเข้าใจเขาบ้าง ก็พยายามทำในลักษณะนี้ค่ะ

ประธาน : ใครได้รับบทความของชัย ราชวัตร อันสุดท้ายบ้าง ไม่ได้รับใช้ใหม่ เดี่ยวผมส่งเข้า LINE เขาเขียนดักทางพรรคประชาธิปัตย์ไว้ก่อน อาจารย์จู้เล่น LINE หรือเปล่าครับ

นางจู้ วิจิตรวาทการ : ไม่ได้เล่นในแง่ส่งข้อความ แต่อ่านค่ะ

ประธาน : เปิดเข้าไปอ่านได้ใช่ไหมครับ

นางจู้ วิจิตรวาทการ : ได้ค่ะ

ประธาน : เพื่อมีอะไรจะได้ message ถึงได้

นางจู้ วิจิตรวาทการ : ได้ค่ะ ของคุณชัย ราชวัตร ที่ได้เคยเรียนไว้ว่าคุยกับเขาแล้ว บอกว่าจะทำให้เราลงเผยแพร่อะไรต่ออะไรได้ เห็นชอบทุกอย่างจะช่วยเหลือ คนที่ทำ media planning เขาบอกว่าถ้าใช้คุณชัย ราชวัตร แล้วจะมีศัตรูตามมาอีกชุดหนึ่ง บอกว่าจะ controversial หน่อยมีทั้งคนชอบและไม่ชอบ เขาบอกให้พักไว้ก่อนไหม ที่วันนี้เพิ่งคุยกันอีกค่ะ ดิฉันบอกเขาว่ามาถึงจุดนี้แล้วเราไม่แคร์แล้ว คนเกลียดเขาก็ช่างไป ให้เอาเขา ถ้าพูดแรงก็แรง อาจจะให้เขาใส่แล้วปล่อยออกไปให้มีความเห็นต่อ public ด้วย ไม่ทราบว่าจะประชุมเห็นด้วยไหม เพราะว่าใน media strategy อะไรที่ให้ไปทำนี้มันไม่ได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเหมือนกันบ้าง ไม่อยากเปลืองตัวบ้าง แล้วก็ทุกคนจะไปพูดแต่ว่าให้ไปลงประชามติ เราก็บอกว่าเราไม่ได้ให้เขา ไม่ได้จ้างให้เขามาทำหน้าที่ที่จะไปทำหน้าที่แทน กกต. เราอยากให้ strategy พูดถึงจุดเด่นของรัฐธรรมนูญจุดนี้บ้างจุดนั้นบ้างก็เลยภายใน ๒ วันนี่ก็คงจะไปเอาคนที่ไปเชียร์เราอยู่แล้ว อาจจะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ไม่จำเป็นต้องเป็นอะไร

ประธาน : นึกไม่ออกเลยว่าคนมีปาก ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อว่าอย่างไร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

รสรินทร์ ๒/๘

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ เขารายงานคำพูดของคุณอภิสิทธิ์นี้ บอกว่าเขาไม่ได้พูดในนามส่วนตัวนะครับ เพราะว่าที่เขาพูดนี้ก็ไม่สามารถจะไปแถลงในนามพรรคได้ เพราะว่ามันยังไม่ได้มีการประชุมเพื่อที่จะลงความเห็นชอบตามระบบเข้าใจว่าคงจะติดเรื่อง คสช. แล้วก็ไม่ได้เป็นการพูดเรื่องส่วนตัว แต่เขาเรียกสิ่งนี้เป็นความเห็นชอบตามอุดมการณ์ของพรรค ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่นี้เหตุผลที่เขาให้นี้มี ๓ ประเด็นหลักก็คือว่า ๑. จะกำหนดอนาคตทิศทางของประเทศอย่างไร ซึ่งเขาคิดว่าตัวที่หลังจากรัฐธรรมนูญไม่ผ่านนี้มันไม่ได้บอกชัด อันที่ ๒ ก็คือว่าจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศนี้ตอบสนองทุกคนได้อย่างไร อันที่ ๓ ก็คือปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนี้รัฐธรรมนูญตอบได้หรือไม่ นี่เขาบอกว่าเขาดูแล้วนี่คิดว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนนี้น้อยลงไปกว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นการแก้ความขัดแย้งทางสังคมต้องทำด้วยกระบวนการ ๒ อย่างก็คือกระบวนการทางการเมืองแล้วก็ระบอบประชาธิปไตยและกระบวนการยุติธรรม ส่วน ส.ว. ๒๕๐ คนนี้ก็พูดไม่ได้เต็มปากว่าเป็นตัวแทนของประชาชนนะครับ -----

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันไม่ถูกหยิบยกมาเป็นจุดเด่นของร่างรัฐธรรมนูญชุดนี้ก็พูดประมาณนี้ เขาบอกว่าไม่สามารถยอมรับร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้ เพราะกลัวว่าสิ่งที่รับมาจะแยกว่า คือถ้าดูข้อมูลจากพรรคประชาธิปัตย์มันมีกระแสมาตั้งแต่เมื่อคืนว่าในพรรคประชาธิปัตย์เขามีปัญหา เท่าที่คุย LINE ถามรองหัวหน้าพรรคบางท่านเมื่อเช้านี้ ท่านก็บอกว่าในพรรคเองก็มีปัญหาเยอะในเรื่องความเห็นที่จะออกกันไปวันนี้ เพราะฉะนั้นผมว่าถ้าจะพูดถึงความเห็นของคุณอภิสิทธิ์ กระผมคิดว่าน่าจะมียุทธศาสตร์อยู่ ๒-๓ อันก็คือ ๑. ผมว่าเราไม่น่าจะไปเหมาความเห็นของคุณอภิสิทธิ์ เป็นความเห็นของคนพรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมด เพราะไม่อย่างนั้นมันก็เหมือนว่าเราไปเอาทางโน้นมาอยู่ประจันหน้าเราทั้งหมด อาจจะบอกว่าเราเห็นใจคุณอภิสิทธิ์ที่พูดแถลงออกมาอย่างนี้ แล้วก็เข้าใจแล้วมันไม่น่าจะเป็นความเห็นของคนทั้งหมดในพรรค แล้วคุณอภิสิทธิ์ถึงไปออกว่าเป็นความเห็นตามอุดมการณ์ของพรรคใช้ไหมครับ อันที่ ๒ ผมคิดว่าที่ท่านประพันธ์กับท่านอัครพุดนี้ผมว่าเราน่าจะพูดไปเลยว่ารัฐธรรมนูญนี้ถ้ามันไม่สามารถตอบปัญหาเรื่องการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้มันจะมีฉบับไหนที่มันจะแก้ได้มากกว่าหรือ ผมคิดว่าอันนี้ก็ไม่ว่าง คุณอภิสิทธิ์แก่อ่านรัฐธรรมนูญอย่างไรมันต่างจากคนอื่นเยอะมาก เพราะชาวบ้านอ่านแล้วรู้สึกว่ามันนี่มันเป็นรัฐธรรมนูญปราบโกง ผมว่าเราก็พูดเรื่องมาตรา ๑๔๔ ของเราให้มันชัดให้มันดังขึ้น ผมว่านะ มันเคยดังอยู่หนหนึ่งตอนร่างแรก ๆ ออกมา ทีนี้อันนี้มันหายไปเพราะมันมีการโจมตีเราเรื่องสาธารณสุขกับเรื่องการศึกษา แล้วก็มาพูดถึงสิทธิของคนค่อนข้างเยอะ ผมว่าถ้าเราจะเข้าไปอีกทีหนึ่งก็คือว่าเรื่องสิทธิตามมาตรา ๒๕ ของเรานี้ก็กว้างขวางอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนเลย แต่ว่าเรื่องนักการเมืองทั้งหลาย หรือว่าคนจำนวนหนึ่งผมว่าอาจจะไม่ต้องใช้คำว่านักการเมืองก็ได้ เพราะนักการเมืองมันอาจจะเหมาโหลไปเต็มๆมีคนมานั้นเราเปล่า ๆ เราก็บอกว่าคนจำนวนหนึ่งเขาไม่ชอบรัฐธรรมนูญเรา โดยเฉพาะคนที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารประเทศ เพราะมาตรา ๑๔๔ นี้ คือผมว่าในยุทธศาสตร์อันที่ ๒ นี้มันจะเข้าสิ่งที่เขาทำกันใน social media ก็คือสิ่งไหนที่นักการเมืองเกลียดสิ่งนี้มันน่าจะถูกต้องแล้ว เราทำกันนี้ผมว่าเราก็ work น้ำหนักตรงนี้ลงไป เราพูดประมาณนี้ผมคิดว่าเราก็ได้เอาคุณอภิสิทธิ์มาเป็นปัญหาของเรามากนัก เราก็ข้าม ๆ แยกไปบ้าง ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ

ประธาน : เมื่อเช้าที่ ธกส. ผมก็พูดเรื่องนี้ แต่ว่ากับทั่ว ๆ ไปนี่ตอนหลัง ๆ ผมไม่ค่อยพูด เพราะเกิดความรู้สึกว่าคนในชนบทบางส่วนเขาไม่รับรู้ถึงความผิดมหันต์ของเรื่องนี้

เขากลั้บคิดว่าเขาได้รับการดูแลจาก ส.ส. สะพานหักอะไรพวกนี้ทำให้มีเงินพวกนี้ไป แต่เขาไม่รู้ว่่า สะพานหักมันราคา ๕๐,๐๐๐ บาท แต่มันเบิกไป ๕๐๐,๐๐๐ บาทอะไรอย่างนี้เขาไม่รู้ว่่า ถึงรู้ก็ไม่ใช้เงินเขาอะไรอย่างนี้ ตอนหลังก็ไม่ค่อยได้เน้น อาจารย์อุดม เชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมเห็นด้วยกับพี่มิ่งที่ไม่อยากให้เราไปชนกับ พรรคประชาธิปัตย์ เพราะผมยังคิดว่าเรื่องนี้เป็นประเด็นที่เขาเองก็คงวางตัวลำบาก เพราะเดิน แนวทางของการเลือกตั้งของการเล่นการเมืองแบบอย่างนี้ แต่ว่าลึก ๆ ผมคิดว่าผมมีแนวโน้ม ที่ไม่ชอบอยู่บางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องระบบเลือกตั้งที่เหมือนกับเขาไม่เห็นด้วยกับระบบบัตรเดียวของเรา ที่เขาคิดว่าเสียงของเขานี้ก็คงจะน้อยลงไป อันนี้ก็คือตอนที่เรามีการยกร่างมานี้ก็มีเสียง มาว่าทางนั้นไม่ยากได้แบบนี้ แต่ผมคิดว่าสนับสนุนว่าเราก็ไม่ควรจะไปต่อล้อต่อเถียงกับเขา ในประเด็น เรียกว่าเขาจะพามวลชนไปไม่รับร่าง แต่เราก็ยืนยันว่าร่างนี้สามารถที่จะปราบโกงได้ ยืนยันถึงคุณสมบัติอันนี้ซึ่งผมคิดว่าที่ผ่านมาตัวร่างเราพอพูดถึงเรื่องปราบโกงนี้ผมคิดว่ามันได้ใจ ชาวบ้าน คือจริงอยู่ที่ว่านักการเมืองบอกว่าปราบได้ไม่ได้อะไรก็แล้วแต่ ซึ่งผมคิดว่าอันนี้มันเป็น เรื่องขัดผลประโยชน์ของเขาอยู่แล้ว ผมยังมองว่าสิ่งที่ต้องย้ำในเรื่องนี้น่าจะเป็นจุดที่ทำให้ การดึงเสียงคนที่ยังไม่แสดง คือตอนนี้ผมมองว่าในชั้นสุดท้ายโคงสุดท้ายนี้มันเป็นเรื่องของ การแย่งเสียงกันในส่วนของคนที่ยังไม่แสดงจุดยืนหรือว่าเป็นคนตรงกลางว่าเขาจะตัดสินใจอย่างไร ตรงนี้ที่ผมยังคิดว่าจุดดี จุดเด่นที่ร่างรัฐธรรมนูญของเราจะสามารถไปดึงมาได้นี้ ผมคิดว่า ๑. คือเรื่องของการที่ย้อนให้คนเห็นถึงความแตกแยกก่อนหน้าที่จะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญว่า เราล้มแล้วหรือว่าฝ่ายการเมืองไม่สามารถที่จะแก้ปัญหา ทำให้บ้านเมืองเกิดกลียุคเกิดการแตกแยก อย่างที่ไม่เคยเกิดมาก่อน อันนี้ที่ผมมองว่าต้องเตือนสติให้คนในสังคมเห็นว่าร่างรัฐธรรมนูญนี้ มันไม่ได้เกิดขึ้นมาจากเพียงแค่ว่ามีทหารมายึดอำนาจ แต่มันเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่บ้านเมือง และนักการเมืองไม่สามารถที่จะดูแลบ้านเมืองได้ อันนี้คือข้อแรกที่ผมคิดว่าต้องย้ำให้คนเห็นนะครับ ว่าเราอยากกลับไปสู่สภาพอย่างนั้นอีกหรือ

ประการที่ ๒ ที่ผมคิดว่าจุดดีของร่างรัฐธรรมนูญก็มีจุดที่เราคิดว่าซึ่งเมื่อสักครู่นี้ เราพูดถึงมาตรา ๑๔๔ ว่าเราเข้าไปที่จุดของการทุจริตคอร์รัปชัน เรื่องของฝ่ายการเมือง ที่ไม่ตรงไปตรงมา ซึ่งแน่นอนเราไม่ได้ไปตีพรรคประชาธิปัตย์หรือตีพรรคหนึ่งพรรคใดชัดเจน เพราะสิ่งสำคัญก็คือเราต้องการชี้ให้เห็นองประชาชนเห็นว่าปัญหาการเมืองซึ่งไม่ตรงไปตรงมานี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๓/๓

มันเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันในการแก้ ประชาชนทุกคนก็คงเห็นอยู่แล้วว่าเรื่องนี้ ถ้าเราไม่ร่วมมือกันในการแก้มันจะแก้ไม่ได้ เราจะรอให้ฝ่ายการเมืองมาแก้มันแก้ไม่ได้ตรงนี้

ประการต่อมาที่ผมคิดว่านอกจากการย้ำเรื่องการแก้ทุจริตนี้ผมคิดว่าสิ่งที่เราได้จาก จุดแข็ง ๆ ของเราก็คือเรื่องของการพยายามจะเสนอสิ่งใหม่ในเรื่องของการปฏิรูป ซึ่งผมมีความคิดว่า เรื่องของการศึกษาก็ดี สาธารณสุขก็ดี เรื่องของการพยายามที่จะจีไปที่จุดเรื่องกระบวนการยุติธรรม เรื่องตำรวจก็ดี นี่ น่าจะเป็นจุดที่ทำให้เห็นว่าเราก็มียุทธวิธีใหม่ สิ่งที่ฝ่ายการเมืองมาตีเราว่าเราไม่ได้มี อะไรใหม่ ลดสิทธิเสรีภาพอะไรนี่ จริง ๆ แล้วไม่ใช่เลย ตรงกันข้าม เราพยายามที่จะเสนอทางออก ให้กับประเทศในเรื่องใหม่ ๆ ขึ้นมา ซึ่งผมมองว่าถ้าเราย้ำในจุดที่เป็นจุดดีแล้วก็ชี้ให้เห็นว่าสังคมเรา ต้องการทางออก ไม่ได้ต้องการที่จะย่ำอยู่กับที่ด้วยวิถีทางหรือแนวทางที่ฝ่ายการเมืองเดิม ๆ เสนอ ผมจึงอยากเสนอ slogan นี้ว่าเรื่องของการที่จะเสนอการเมืองใหม่ คือผมมีความรู้สึกว่ามันต้องการการเมืองใหม่ ไม่ใช่การเมืองแบบเดิม ซึ่งตรงนี้ผมต้องการจะกลบกระแสการเมือง ที่เป็นอยู่ปัจจุบันซึ่งมันเป็นตัวมาต่อล้อต่อเถียง คือด้านหนึ่งก็มองว่าบ้านเรายังจมอยู่กับเรื่องของ การขัดแย้งระหว่างทหารกับฝ่ายประชาธิปไตยอะไรอย่างนี้ ให้มันเปลี่ยนไปสู่ที่ว่าเราต้องการ การเมืองใหม่ ไม่ใช่เราจะไปบอกว่าทหารผิดหรือว่าการเมืองผิด แต่เราต้องการที่จะให้มันเกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ว่าเราจะเดินฝ่าหล่มนี้ไปเสียทีนะครับ ซึ่งผมมองว่าถ้าเราพูดและทำให้ เห็นว่าเรามีความหวังในเรื่องเหล่านี้มันก็น่าจะดึงเสียงคนที่เป็นกลาง ๆ ออกมาโหวตแล้วบอกว่า ร่างนี้เป็นความหวังของประชาชนหรือของสังคมได้ ผมเสนออย่างนี้ว่าเราต้องมีจุดหนักที่ไปบอก สังคม

ประธาน : ใครฟังแล้วเป็นอย่างไรไม่รู้ แต่ผมฟังแล้วเคลิ้มครับ เพราะฉะนั้น เป็นไปได้ไหมคือวันนี้อย่าเพิ่งแถลง เพราะว่าถ้าแถลงมันจะไปเป็นข่าวต่อท้าย ก็เอาแต่เพียง ใช้คำพูดตอนต้นของใครที่บอกวาก็เห็นใจ ก็เป็นสิทธินะ ของทางส่วนเนื้อหาเหตุผลนี้เรากำลังรอ รายละเอียดแล้วพรุ่งนี้จะแถลงให้ฟัง เราทิ้งไว้แค่นั้น แล้วพรุ่งนี้อาจารย์อุดมแถลงเลย แถลงตาม แนวทางที่ว่ามันหรือจะปรึกษากับมองเติมประเด็นไหนเข้าไปอีกก็เอา ผมคิดว่าที่เขาบอกว่า รัฐธรรมนูญเราไม่ได้ปราบ ไม่มีหลักประกันว่าจะแก้ปัญหาเรื่องปราบปรามการทุจริต ตรงนี้ผมคิดว่า มันเป็นจุดอ่อนหรือความผวาของเขาในเรื่องการปราบทุจริตมากกว่า เพราะจริง ๆ แล้วมันไม่มี อะไรที่จะทำได้แรงไปกว่าที่เราทำ การพัฒนาประเทศเราก็พัฒนาก็มีส่วนหนึ่ง การแก้ปัญหา คาราคาซึ่งเรามีจุดที่เผื่อไว้ให้แก้ ช่องทางให้แก้ที่ตั้งหลายอัน ตั้งแต่มาตรา ๕ วรรคสาม เมื่อเวลา

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ถึงคราวสุดท้ายมาตราที่ว่าด้วยเรื่องเงินทองของ สตง. อันนั้นก็เป็นที่จุดที่จะไปผ่อนปรน ศาลรัฐธรรมนูญที่ขยายกว้างขึ้นว่าถ้าเกิดปัญหาอะไรขึ้นมาแล้วนั้นก็ไปหาได้ไม่ต้องรอทะเลาะกันก่อน พวกนี้เราเปิดช่องไว้ให้มากมายทีเดียว มันเป็นเรื่องซึ่งทำที่ที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ มันไม่มีทางที่จะเขียนอะไรบอกว่าถ้าคนนี้ทะเลาะกับคนนั้นให้ทำอย่างนั้น คนนั้นทะเลาะมันไม่รู้ว่าใครจะทะเลาะหรือไม่ทะเลาะอะไรกับใคร ก็เขียนเป็นกลาง ๆ แล้วมันจะใช้ได้ไปหมดทุกกรณี ยิ่งเรื่องอนาคตของประเทศนี้รัฐธรรมนูญเรานี้มันเป็นอันแรกนะ ที่เมื่อเข้าที่ใครส่งมาให้เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ ใครอธิบายเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ ปกรณ์ใช้ไหมที่ส่งมาที่ว่าคุณไปพูดที่ไหนแล้วใครพูดเรื่องยุทธศาสตร์ชาติกับปฏิรูป

นายนิติพันธ์ เชื้อบุญชัย : ท่านอาจารย์วิษณุหรือเปล่าครับ

ประธาน : ที่อาจารย์วิษณุพูดแล้วคุณพูดต่อ นั้นมันจะบอกว่าไม่มีอนาคตได้อย่างไร ในเมื่อรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาไม่เคยพูดอนาคต ที่นี้เราพูดอนาคตจนกระทั่งครั้งแรก ๆ นี้เขาโจมตีเราว่าเราจะไปผูกมัดตั้ง ๒๐ ปีนี้เรามองอนาคตไกลถึง ๒๐ ปี และเราไม่ได้เป็นคนทำเราเพียงแต่บอกว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีการทำ ซึ่งถึงตอนนั้นคนที่มาเป็นรัฐบาลจะต้องมาคิดว่า จะร่วมมือร่วมไม้กับคนทั้งประเทศทุกภาคส่วนได้อย่างไร แล้วจึงลงมือทำ เพราะฉะนั้นอนาคตของประเทศมันจึงขึ้นอยู่กับพรรคการเมืองที่จะเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าบริหารตามแนวทางที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ที่บ้านเมืองมันมีอนาคตแน่เพราะมันคิดยาวขึ้นไม่ได้คิดแต่เฉพาะ ๓ ปีก็เอาในลักษณะที่ว่าพยายามชี้แจงให้สุขภาพไม่ไปหักหน้ามากนักก็แล้วกัน เพื่อทางถอยเพราะผมเชื่อว่าในพรรคประชาธิปัตย์จะเป็น ๒ เสียง มีคน LINE เข้ามาแล้ว สุเทพบอกแล้วว่าเขาเสียใจที่พรรคประกาศอย่างนั้น แต่ว่าพวกน้อง ๆ เขายังเดินตามเขาอยู่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็เห็นด้วยในหลักการนี้ มันคงต้องอธิบายกลับไป คือถ้ามีโอกาสผมว่าคงต้องพยายามอธิบาย โดยเฉพาะท่านประธานซึ่งพูดแล้วจะมีน้ำหนักมาก ถ้ามีโอกาสอธิบายผมคิดว่าควรจะต้องอธิบายกลับไป ส่วนประเด็นในเรื่องที่ว่าด้วยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ไปพูดว่ามีการแก้ไขให้อุทธรณ์ได้เหมือนกับเผือกคดีจำนำข้าวนี้จินตนาการเลย ยังไม่รู้คดีจะตัดสินอย่างไร ซึ่งอันนี้มันเป็นหลักสากลที่ว่าคดีอาญานี้ไม่ควรจะตัดสินในศาลเดียว ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นี้พอศาลอาญาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตัดสินนี้จบเลย แล้วก็ถูกต่อว่าจากทางสากลมาก เข้าใจว่าจะมีอนุสัญญาว่าด้วยอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องสิทธิในทางคดีอาญานี้ว่าคดีอาญานี้จะต้องอุทธรณ์ได้ ๑ ศาล รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๓/๕

ก็เลยผ่อนให้แกจุดนี้แต่ผ่อนมาให้ฎีกาได้เฉพาะข้อเท็จจริงที่สำคัญซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้
ในสาระสำคัญ และต้องอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน ซึ่งในทางปฏิบัติมันไม่สามารถที่จะทำได้ อันนี้ก็เป็
จุดที่เป็นปัญหาแล้วก็ถูกโจมตีจากทางสากลมาตลอด ฉะนั้นร่างฉบับนี้ก็หมายให้อุทธรณ์ได้
ซึ่งเป็นเรื่องของหลักสากล ก็เป็นคดีอาญาเอาคนไปติดคุกประหารชีวิต แล้วสากลเขาก็โจมตีจุดนี้
มาตลอด คือก็ต้องอธิบายไปตามเหตุตามผลอะไรอย่างนี้ แต่ว่าเราคงต้องชี้แจงครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่าคุณประธานจะเป็นคนพูด
ถ้าเกิดผมไม่รู้ละ ผมมองว่าน้ำหนักมันจะมากทีเดียว คือหมายถึงว่าในขณะที่พวกผมนี้

ประธาน : เอาเป็นไม้หนึ่ง ไม้สองตีไหมครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ใช่ครับ แล้วผมจะตาม

ประธาน : คืออาจารย์เป็นไม้หนึ่งก่อน แล้วผมจะไม่อยู่ ๓ วัน แล้วเดี๋ยวผม
กลับมาวันที่ ๑ เจ้าหน้าที่ออกไปหน่อยได้ไหมครับ

พักประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานขออนุญาตครับ พยายามกดไมโครโฟน มันไม่ดังเพิ่งมาดัง คือเห็นด้วยทุกอย่างนะครับ เพราะว่าคนที่มาคุยกับผมเขาก็ตั้งมาว่าเราออกประชาสัมพันธื้ทั้ง ๆ ที่เราก้ทำเยอะ แต่เขาบอกว่าทั้งสี่สิ่งพิมพ์การออกรายการ ๓ นาที อะไรนี้ มันก็ม่มีคนดูอยู่บ้าง แต่ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเรื่องโทรทั้ศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย แล้วก็ Impact อะไรต่าง ๆ มันคงมากกว่า ทีนี้เมื่อก้บังเอิญจะนำเสนอในส่วนที่เราพูดกันถึงตัวบุคคลนะ ครับ ซึ่งจริง ๆ มันก็ไม่ใช่ความลับอะไร บังเอิญอย่างกรณีนี้ด้าก้มีคนพูดถึงอาจารย์พิชาย รัตนดิลก ณ์ ฎุเก้ต ซึ่งแกก้จะออกมาเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ด้านรัฐธรรมนูญของเราอยู่ตลอด อย่างในส่วนขอ พรรคประชาธิปัตย์ผมก้ฟังคุณสนธิญาณแต่เมื่อบายนี้ม่คนบ้านอยู่ชอยระนอง ๒ ก้แถว ๆ นั้น นะครับ แถว ๆ นั้นก้จะเป็นชุมชนคนที่เป็นอดีตนักการเมืองเก่ามีอะไรอยู่บังเอิญเขาก็โทรศัพท์มา ถามผม เพราะว่ารู้จักกันเป็นการส่วนตัวเรียนหนังสืออยู่ต่างประเทศด้วยกันมา เขาถามว่าพี่อมรจะ ให้เราตัดสินใจอย่างไร เพราะว่าคุณไพศาลเป็นที่รู้จักกันเขาบอกคุณไพศาลสั่งมา คุณไพศาลบอกว่า ไม่ต้องไปรับนะครับ ผมก้บอกว่าจะไปเชื่อคุณไพศาลได้อย่างไร ผมก้บอกไปตามความต้องการ ของผมไป เขาก้บอกอย่างนั้นเดี๋ยวก้จะไปบอกที่บ้านกับคนแถวบ้านให้ตามทีพี่บอกอะไรอย่างนี้นะครับ ผมก้คิดว่าทางฝ่ายโน้น

ประธาน : อาจารย์บอกได้ไหมความต้องการของอาจารย์คืออะไร

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ความต้องการคือให้รับครับอาจารย์ครับ

ประธาน : โอเค

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : คือเขามีญาติพี่น้องเยอะครับ แล้วก็ป็นชุมชนที่ค่อนข้าง เขาคงจะออกไปใช้สิทธิกันเยอะอะไรอย่างนี้ ผมก้บอกให้ช่วยไปบอกหนอยว่าให้ไปปรับดึกว่า เขาบอกว่าคุณไพศาลบอกไม่ต้องรับ เขาบอกรับแล้วจะทำให้ระบอบทักษิณนั้นกลับมาหรือจะทำให้ ประยุทธ์ไปเร็วอะไรแบบนี้ครับ ผมก้เลยคิดว่าเขาอาศัยตัวละครด้วยครับ มันมีคนที่จะไปโน้มน้าว เขาอยู่ก้เลยขออนุญาตเรียนว่าบางทีผมไปให้สัมภาษณ์สื่อม่ได้ไปโต้ตอบด้วยอารมณ์ อย่างกรณี ไปเชียงใหม่ผมไปบอกว่าผมที่ค่ายกาวิละมีประชาชนมาที่เป็นคนรอบค้ายอยู่ ๕๐ คน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ธมนธรณ์ ๔/๒

แต่เขาไม่ได้ดูเลยว่ากำลังพลและครอบครัวประมาณ ๓๐๐ กว่าคนในนั้น เขาไปเอาลงเอาเฉพาะ ๕๐ คน เป็นต้นนะครับ เราก็ไม่ได้ไปโต้ตอบคุณอภิสิทธิ์นี้เองนักข่าวถามว่าคุณอภิสิทธิ์นี้จะไปร่วมลงชื่อกับพลเมืองผู้ห่วงใยหรืออะไรอย่างนี้นะครับ ผมก็บอกว่าคุณอภิสิทธิ์เป็นตัวแทนปวงชนทำอะไรในความคิดผม ถ้าผมเป็น ส.ส. ผมก็ต้องรับผิดชอบต่อสาธารณะต้องรับผิดชอบต่อคนที่เขาเลือกผมมา ผมก็ตอบไปอย่างนั้นแต่หนังสือพิมพ์ก็ไปทำหัวเป็นว่าถามแฟนคลับหรือยังอะไรประมาณนี้ แล้วเสร็จแล้วก็เรียนที่ประชุมอย่างนี้ว่าทางคุณอภิสิทธิ์บังเอิญผมไปเรียน ปปร. ที่ ปปร. มันก็จะมีคนที่อยู่ในพรรคประชาธิปัตย์จำนวนหนึ่งเขาก็จะวางตัวไว้ให้ทราบบอกว่าพี่ไปพูดนี้พี่ต้องระวังนิดหนึ่ง เพราะว่าคุณอภิสิทธิ์คงไม่มาโต้อะไรกับพี่เอง ผมบอกพี่ไม่ได้ได้แต่ว่าเห็นมีคุณวัชระ เพชรทอง อะไรอย่างนี้เขาบอกเขาวางตัวคุณวัชระเอาไว้ ผมก็เลยคิดว่าเป็นการดีที่ถ้าอาจารย์จะไม่พูดด้วยท่านอาจารย์เอง จะเป็นโฆษกท่านอื่นเวลาคุณวัชระออกมาได้นี่คนก็จะได้ไม่เสียหายเรา เพราะว่าในแง่ของเครดิตคุณวัชระกับพวกเราจริง ๆ ก็เทียบกันไม่ได้ไม่ได้มายกตัวพวกเรานะครับ แต่ว่าโดยสถานะแล้วมันไม่มีอะไรต้องไปเทียบกับคุณวัชระตรงนั้น แต่ก็หมายถึงว่าเขาวางตัวไว้ว่าอะไรก็ตามที่กระทบกับหัวหน้าพรรคเขาเนี่ยเขามีองค์กรวิชาชีพหัวหน้าพรรคเขาอยู่ที่จะออกมาตอบได้ทุกครั้งนะครับ ขอบพระคุณครับอาจารย์

ประธาน : นิ่งมล LINE มาขอสัมภาษณ์แล้ว เขาบอกว่าขออนุญาตเป็นการสัมภาษณ์เพื่อเป็นข่าว อภิสิทธิ์อ้าง ๓ เหตุผล ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญในนามพรรคตามจุดยืนอุดมการณ์พรรค ๑. ยังไม่ตอบโจทย์ทิศทางการพัฒนาประเทศ ไม่ยึดหยุ่นในการรับมือปัญหาเศรษฐกิจ ๒. มีช่องโหว่ในการแก้ปัญหาทุจริต เปิดช่องนักการเมืองอุทธรณ์กว้างเกินไป และ ๓. ขาดหลักประกาศประชาธิปไตยโดยเฉพาะที่มา ส.ว. จะเป็นเงื่อนไขความขัดแย้งอนาคตเสนอหากร่างคว่าสนับสนุน พลเอก ประยุทธ์ เอารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาปรับให้ดีขึ้น โดยรักษา roadmap เลือกตั้งเดิม หลังแถลงปิดตอบคำถามสื่อ ผมจะตอบเขาไปสั้น ๆ อย่างนี้นะครับว่า ท่านเป็นคนไทยคนหนึ่งย่อมมีสิทธิโดยเสรีที่จะตัดสินใจตามความคิดเห็น ส่วนเหตุผลที่ท่านอ้างนั้นขอรอดูรายละเอียดแล้วโฆษกจะแถลงอย่างเป็นทางการในวันพรุ่งนี้ อาจารย์ท่านนรชิตว่าอย่างไร

นายนรชิต สิงหเสนี : ผมว่าดีครับ อาจารย์อุดมพร้อมจะตอบพรุ่งนี้แล้ว

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประธาน : โหน ๑ เป็นต้นไอเดียที่ดีเราก็รักษาเมื่อกี้ก็เลยขัดคอภีระอยู่ตอนที่บอกว่าถ้าเราจะตอบเราต้องตอบอย่างนั้น อย่างนั้น แต่เราก็ทำอย่างนั้นไม่ได้นะครับ ผมก็นึกুবขึ้นมา ดีแล้วถ้าอย่างนั้นอย่าไปเป็นนักการเมืองเพราะว่าคนที่คิดแล้วยังมีกรอบนี้เป็นนักการเมืองไม่ได้หรอก พวกเราเป็นไม่ได้สักคนเลยที่เห็นอยู่เพราะว่าเรามีกรอบนะครับ พอจะกระเทือนใจคนเราไม่ทำ นั่นเขาหาจุดพิฆาตคนถ้าเจอจุดพิฆาตคนเขาใส่ทันทีเลย แต่เรายังไม่พัฒนาตรงนั้นไปไม่ถึง

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : อาจารย์ครับ ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นนิดนะครับ เรื่องคุณอภิสิทธิ์พูดผมก็นั่งดูอยู่ผมว่าอย่างที่พูดนะครับ แทงก็ไม่ค่อยมีน้ำหนักระไรหรอกครับ แล้วผมว่าเราก็ไม่ต้องน่าจะต้อไปตอบโต้อะไรคุณอภิสิทธิ์แต่ว่าเขาถามมาถ้าท่านอาจารย์เป็นคนพูดผมก็ว่าดีนะครับ แล้วก็ค่อย ๆ มีใส่คำตอบเข้าไปบ้างสำหรับวันสุดท้ายที่จะรวมกันไปออกทั้ง ๒๑ คน ผมไม่ชอบที่วิไลนะครับ พยายามหลีกเลี่ยงไม่ค่อยอยากปรากฏแต่ผมเห็นด้วยนะครับว่าน่าจะเกิดประโยชน์ แล้วผมจะขอร่วมไปด้วยโดยไม่ต้องไปพูดอะไรมากครับ ผมไปขอรับโทรศัพท์เท่านั้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ก็ลองคิดกันดู เชิญ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ท่านประธานครับ ตอนนี้ กกต. ได้สั่งการไปให้ทุกจังหวัดจัด debate พอดีผมทราบเพราะว่าเมื่อเช้ารองผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดหนึ่งโทรศัพท์มา แล้วก็มาถามท่านองว่า กรธ. จะไป debate ไหม อะไรอย่างนี้ครับ ซึ่งก็ตอบเขาไปนะครับว่าเราไม่มีนโยบาย หลังจากที่คุณคุยกับท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดท่านนี้เสร็จแล้วก็นึก scenario ขึ้นมาว่าจากนี้ไปจนกระทั่งถึงวันที่ ๕ ทุกจังหวัดก็จะต้องจัดตามที่ กกต. บอก แล้วเมื่อจัดก็จะมีฝ่ายที่เป็นฝ่ายค้านกับฝ่ายสนับสนุนเขาจะเรียกให้มันดูเก้ ๆ นะครับ แต่ว่าก็คือฝ่ายค้านกับฝ่ายสนับสนุนนั่นละครับ คราวนี้สิ่งที่ของเราวิเคราะห์แบบที่มันเป็น worst case นะครับ คนที่จะมาค้านก็จะเป็นพวกฝ่ายการเมืองในพื้นที่ และคนที่มาพูดสนับสนุนถ้าเป็น ครู ก แล้วเป็นข้าราชการผมคิดว่าเขาไม่ค่อยกล้าแสดงตัวเท่าไรหรอก เพราะว่าต้องไปชนกับนักการเมืองท้องถิ่น อย่างที่บอกเพราะว่าผมพยายามลองคิดในแง่ร้ายดู ถ้าคิดในแง่ร้ายดูก็แปลว่า กกต. ได้ช่วยเขาจัดเวทีให้รุมตำรัฐธรรมนูญและสิ่งที่มีมันจะตามมาก็คือว่าถ้าเกิดมีคนไป อันนี้คิดแบบร้าย ๆ นะครับ ก็บอกว่าเอาจังหวัดนี้ไม่รับ อีกวันหนึ่งก็บอกว่าจังหวัดนี้ไม่รับ อีกวันหนึ่งก็บอกจังหวัดนี้ไม่รับ ก็แยะเหมือนกันนะ เพราะผมยังนึกไม่ออกเลยว่าถ้ามีฝ่ายสนับสนุนกับฝ่ายค้านนี้ ฝ่ายค้านนี้

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ผมมองตัวออกนะครับว่าพวกนี้ต้องเป็นนักการเมืองแหง ฝ่ายสนับสนุนนี้หาตัวไม่เจอ แล้วถ้าไปพูดกันบนเวทีอย่างนั้นมันก็น่ากลัวว่าถ้าไปทำข่าวต่อ แล้วยิ่งถ้าเกิดเวทีแบบนี้ไม่ได้ดูแลกันให้ดี ๆ ทำแบบที่ผมกับอาจารย์อมรเคยเจอไปถึงปั๊บเอาทีวีไปตั้งปั๊บแล้วก็ทุกคนก็ Vote No แล้วก็ไปลงข่าวหนังสือพิมพ์บอกวันนี้ ๒๐ จังหวัดไม่รับ พอวันอังคารบอกอีก ๒๐ จังหวัดไม่รับแยะครับจริง ๆ ส่วนตัวก็ยังมีก็เคือง กกต. อยู่ว่านี่อะไรขึ้นมาไม่รู้ แต่ในที่ผมลองเล่าเป็น worst case นะครับแล้วเมื่อสักครู้อย่างไม่ได้ถามต่อพอดีนั่งอยู่ตรงนี้แต่ว่าโทรศัพท์คุยกับอาจารย์ธิตีพันธ์ อาจารย์ธิตีพันธ์บอกว่าช่วงนี้มันเป็นช่วงที่มีการรับน้องนิสิตนะครับ ก็เลยอาจารย์ธิตีพันธ์บอกว่าจะไปคุยกับพวกมหาวิทยาลัยใหม่ ผมก็เลยคุยกับอธิการบดีก็คิดว่าเดี๋ยวจะเอาเอกสารไปให้เขาแล้วก็ถามท่านอธิการบดีว่าประสงค์จะให้ กรธ. ไปร่วมไหม ท่านก็บอกว่าคนจัดยังไม่อยากให้ กรธ. ไป ให้ไปนั่งฟังได้ คราวนี้ผมเองซัดสังหรณ์ใจว่าอาทิตย์หน้าถ้าเป็นอย่างที่ว่าแล้วทุกจังหวัดจัด แล้วก็มหาวิทยาลัยต่าง ๆ คือยังไม่ได้ถามอธิการบดีว่าที่จัดจัดเพราะอะไร คือถ้าแปลว่าถ้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัด แล้วก็ออกมาในลักษณะที่เป็นลบนี้มันเป็นอะไรที่น่ากลัวนะครับ ก็ยังมีไม่ออกแต่ว่าในระหว่างที่คิดไปนี่ก็ยังคงคิดว่าหลายเรื่องเราคงทำอะไรค่อนข้างยาก เพราะว่าพอกกต. ไปสั่งให้จังหวัดจัดปั๊บแล้วจังหวัดเขาจัดเขาก็หาคนไม่ได้ การที่จะไปออกทีวีแบบท่านภัทระว่านี่น่าจะเป็นวิธีหนึ่งในการที่จะ counter ผมคิดว่าอาทิตย์หน้าโค้งสุดท้ายเกมมันเปลี่ยนนะครับมันไม่ได้เป็นเกมธรรมดาแล้วนะครับ มันเล่นเป็นเกมแบบนี้แล้วถ้ามันระบอบมันเป็นไฟไหม้ลามไปอย่างนี้ เรา control ค่อนข้างยาก ถ้าอย่างไรแล้วการใช้ทีวีแล้วก็ทำแบบที่ท่านภัทระ ท่านรองสุพจน์ว่าไปกันหลาย ๆ คน แล้วก็ไปตอบคำถามไปอะไรนี้อาจจะเป็นน้ำที่พอจะดับไฟได้ครับ แล้วผมเองคิดว่าอาจจะต้องทำจริง ๆ ครับ แล้วก็ต้องวางแผนดี ๆ เพราะว่ายังไม่รู้เลยว่ากำลังนั่งคิดเหมือนกันที่จังหวัดเขาไปจัดเขาจะ monitor กันอย่างไร แล้วก็ผลจะออกมาอย่างไรยังนึกไม่ออกเหมือนกัน แต่ว่าการที่มีจัดทีวีน่าจะช่วยได้บ้างละครับ ก็เรียนความวิตกส่วนตัวตั้งแต่รับโทรศัพท์เมื่อเช้านะครับ แล้วก็เห็นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเขาจัดก็ไม่แน่ใจว่าเขาจัดเพราะอะไรคือถ้าเขาจัดเพราะว่ามีลักษณะคล้าย ๆ กับมีคนไปขอให้จัดอะไรอย่างนี้ครับ ก็ดูแล้วเขาก็ไม่มีเอกสารนะ เมื่อก็ถามคุณนาถะว่าเรามีร่างรัฐธรรมนูญเหลือไหม ก็ปรากฏว่าไม่เหลือแล้วเพราะฉะนั้นเวลาที่เขาจัดเขาก็จะจัดบนฐานของความ-----

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ไม่มีเอกสารนะครับ แล้วผมก็ไม่แน่ใจว่าที่จัดกัน ๗๗ จังหวัดมันมีเอกสารให้หรือเปล่า เพราะว่าถ้าไม่มีเอกสารด้วยแล้วยิ่งถ้าไม่มีตัวรัฐธรรมนูญด้วยเวลาจะพูดอะไรที่มันเป็นแง่ร้ายมันก็ไม่มีอะไรเช็กครับ อันนี้เป็นอันตรายอย่างหนึ่งเหมือนกัน เรียนท่านประธาน ท่านกรรมการด้วย นึก ๆ แล้วก็ยังกังวลอยู่ แต่ที่วิบูลแล้วก็ออกรายการอย่างนี้น่าจะช่วยได้ครับ

ประธาน : ท่านประพันธ์พูดกับประธาน กกด. ได้ไหม รู้จักกับเขาไหม บอกว่าเรากังวลว่าการที่เขาไปสั่งให้จังหวัดจัดทั้ง ๗๗ จังหวัด มันไม่ใช่เรื่องของการใช้สิทธิปกตินะ แล้วก็มันก็เป็นอะไรที่อันตรายเพราะว่าฝ่ายการเมืองมันจะจัดได้ก็ กกด. จะอยู่ในวิสัยที่จะกำกับดูแลได้ขนาดไหน ถ้าเขาเพียงแต่เปิดโอกาสบอกว่าจังหวัดใดมีความพร้อมมีผู้สนใจทั้งฝ่ายสนับสนุนฝ่ายไม่เห็นด้วยจะจัดก็จัดได้ถ้าอย่างนั้น โอเคจังหวัดเขาก็จะดูกันมันก็ไม่ถูกบังคับ แต่ถ้าไปบังคับว่าทุกจังหวัดต้องจัดผมเข้าใจว่าอาจารย์สมชัยนี่คงจะเดินไปตามคำสัมภาษณ์ของ พลเอก ประวิตร ที่ให้บอกว่าเดี๋ยวจะให้ทุกจังหวัดจัดแล้วก็พูดไปตามความโมโหที่ผู้สื่อข่าวถามมาก ๆ อาจจะไม่ใช่เป็นคำสั่งจริงจังอะไร ลองคุยกับเขาหน่อยได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เมื่อมีการประชุมคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์แล้วก็มีผู้แทนกระทรวงมหาดไทยมานี่นะครับ ผมก็พูดกับทางผู้แทนกระทรวงมหาดไทยว่าที่ กกด. จะไปจัดทุกจังหวัดนี้ให้ช่วยดูเรื่องวิทยากรคนจะไปพูดด้วย ถ้าเกิดเอาคนฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยซึ่งอาจจะเป็นนักการเมืองในพื้นที่มา แล้วก็ฝ่ายที่เห็นด้วยเป็น No-name มันก็จะมีปัญหาแล้วทางผู้แทนกระทรวงมหาดไทยก็บอกว่าความจริง กกด. เองนี่เขาก็เหมือนกับว่าเขาก็ไม่ค่อยอยากจัดเหมือนกัน แต่ว่าเหมือนกับว่ามีทางรัฐบาลอยากให้จัดทุกจังหวัดเขาก็เลยจำเป็นต้องทำ แล้วก็ที่ตามกับข่าวก็เห็นว่าทาง กกด. เขาให้จังหวัดละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับจัดนะครับ แต่ว่าจะจัดเป็นเวทีปิด จัดเป็นเวทีปิดไปเพราะว่าจะเหมือนกับที่ผมก็บอกว่าถ้าจะจัดมันควรจะเป็นเวทีปิดเหมือนกับที่ท่านรองวิษณุ กับที่เราไปนี่นะครับ มันจะเป็นเวทีปิดถ้าอย่างนั้นถ้าเกิดมันกระทบกระทั่งอะไรกันมันก็จะได้อยู่ในวงจำกัดนะครับ แต่อย่างไรก็ตามเดี๋ยวผมจะลองประสานงานลองนัดไป ผมอาจจะคุ้นเคยกับท่านธีรวัฒน์ซึ่งท่านดูเรื่องประขามติแล้วผมจะลองคุยกับท่านว่าให้ลองคุยกันในที่ประชุม กกด. ดูอีกทีสิว่าอันนี้เรากลับมีปัญหา

ประธาน : จะกลายเป็นเครื่องมืออย่างที่ว่าอาจารย์ศุภชัยว่านี่ ไปถือป้ายแล้วก็มาบอกว่าไม่เอาอะไรอย่างนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ธมนธรณ์ ๔/๖

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อย่างไรเดี๋ยวจะประสานงานกับทาง กกต. ชีววัฒน์ให้เขาเรียนที่ประชุม เพราะว่าท่านเป็นคนรับผิดชอบเรื่องประชามตินะครับ ทางท่านสมชัยเขาจะดูทางเกี่ยวกับพวกขั้นตอนการเลือกตั้งอะไรอย่างนี้

ประธาน : ไม่มีใครรู้จักเลย คนดูแลประชามตินี้ไม่มีใครรู้จักเลย

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : อาจารย์ครับ ผมขออนุญาต ผมขออนุญาตเป็นคนไปพูดกับท่านประธานได้ไหมครับ ตามที่ท่านอาจารย์กำหนดนี่นะครับ เพราะผมมีความคุ้นเคยกับท่าน เคยอยู่ด้วยกันที่ชลบุรีเคยทำงานมาด้วยกัน

ประธาน : ด้วยความกังวล ขอโทษที่ผมไม่ได้ไปเองบอกเขาไป

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขอบคุณครับ

ประธาน : มีทางป้องกันอย่างไรไม่ให้กลายเป็นเครื่องมือในการที่ไปยกป้ายชูแล้วก็บอกข่าวว่าเป็นจังหวัด ๆ

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ท่านประธานครับ ผมส่งหนังสือของ กกต. ที่ส่งไปที่ กกต. จังหวัดพondiได้รับมาแล้วก็ส่งไปใน LINE กรธ. แล้วนะครับ เป็นหนังสือสั่งการที่ออกไปเมื่อวานนี้อันนี้ส่งไปที่ให้ กกต. จังหวัดเป็นคนจัด แล้วก็ให้งบประมาณจังหวัดละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท คน ๔๐๐ คน นะครับ

ประธาน : ต้องไปหาให้ได้ ๔๐๐ คน หรือไม่เกิน ๔๐๐ คน มีอะไรอีกไหมครับ ผมจะขอลา ๒ วัน ถ้ามีอะไรที่ท่านสุพจน์ท่านเรียกประชุมเองแล้วกัน

เลขานุการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : ผมขออนุญาตหารือนิดเดียวครับท่านประธานครับ เรื่องพิมพ์ตัวสรุปสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญลงในหนังสือพิมพ์ M2F เพื่อแจก นะครับ ฝ่ายเลขานุการเขาไปตรวจสอบราคามาแล้ว ขออนุญาตรายงานนิดหนึ่ง

นายนาถะ ดวงวิชัย : ขออนุญาตครับ ครึ่งหน้าเป็นหนังสือพิมพ์ของ M2F นะครับ ครึ่งหน้าลง ๓ วัน คิดราคา ๒๐๐,๐๐๐ บาท ครับ

ประธาน : ที่ไหนนะ หนังสือพิมพ์อะไรนะ

เลขานุการ : หนังสือพิมพ์ M2F ครับ ที่เขาแจกตอนนี้ยอดแจกมันสูงสุดครับ ฟรี เขายื่นแจกฟรี ก็เลยจะเอาเป็นตัวสรุปร่างที่เราทำกันนะครับ แล้วก็เอาไปลง ท่านจะให้ลงเป็นการตุนหรือว่าลงเป็นข้อความคือเดิมที่ผมเคยเขียนมันมีการตุนอันหนึ่งอันเก่า แล้วก็มันมีบัญญัติ ๑๐ ประการอีกอันหนึ่ง ท่านจะให้เอาอันไหนลง

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประธาน : จะเอาอันไหนล่ะ

เลขานุการ : อันหลังหรือครับ

ประธาน : จะเอาอันไหน คุณว่าอันไหนมันจะได้ผลดี

เลขานุการ : ผมว่าอันหลังมันสั้นกว่าเพราะการอ่านมันต้องลงเยอะหน่อยครับ
แล้วมันจะตัวเล็ก

ประธาน : บัญญัติ ๑๐ ประการ เห็นมีใครไปปลอมเป็นบัญญัติ

เลขานุการ : อันนั้นเขามาก่อนครับ ผมเขียนได้ตอบเขาไป

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์ขออนุญาตอย่างรวดเร็ว ๆ ครับ พอดีต่อเนื่อง
จากอาจารย์ศุภชัย ผมเองก็ไม่ทราบมาก่อนนะครับ เพราะว่าบังเอิญ สปท. ท่านนี้เขาอยู่ที่
จังหวัดชุมพร ที่นี้ผมเองก็ไม่รู้ว่าเป็นเรื่องของ กกด. แต่ว่าหนังสือลงนามโดยท่านรองผู้ว่าราชการ
จังหวัดชุมพรครับ เป็นเรื่องของการจัดเวทีเพื่อให้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ
ที่นี้ในหนังสือที่เป็นหนังสือราชการมีการอ้างหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องการจัดเวที
เพื่อให้มีการแสดงความคิดเห็น ก็เกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญล่ะครับ แล้วก็โดยความเห็นชอบ
ในหลักการให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจัดเวที ผมเข้าใจว่าน่าจะเข้าเค้า
ที่นี้ในเวทีที่เขาจัดมีผม นายอมร เป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดอกเตอร์
ไพบุลย์ โพธิ์หวังประสิทธิ์ ผมไม่รู้จักนะครับ แล้วก็นายพงศา ชูแนม นายทนายเสื่อชนพล สุขปาน
แล้วก็มีผู้ดำเนินรายการมี พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน แล้วก็มีคุณไพฑูรย์ หลิมวัฒนา ก็เลยเรียน
ท่านอาจารย์ว่าอันนี้ไม่แน่ใจว่าผมคิดว่าดูเหมือนกับจะไม่ควรไปกระมังครับอาจารย์ หรืออย่างไรครับ

ประธาน : อาจารย์รับปากเขาหรือยังล่ะ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ผมรับปากกำลังจะจองตัวแต่พอดีเพิ่งมาทราบจาก
ท่านอาจารย์ศุภชัยครับ

ประธาน : ก็ลองไปดูก็ได้

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ลองไปดูนะครับ

วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ก็รับปากเขาแล้ว

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ได้ครับอาจารย์ แต่ว่าถ้าเป็น debate ผมก็คงจะขอ สละสิทธิ แต่เขาคงจะเป็นแสดงความเห็นธรรมดาครับ

ประธาน : อาจารย์ตัว pamphlet เล่มเล็ก ๆ ติดตัวไปแจกด้วย อาจารย์อุตม ไปไหนแล้ว เพราะว่ามีคนบอกเขาบอกว่าเขาบอกกับน้อง ๆ ผู้สื่อข่าวแล้วว่าพรุ่งนี้ให้รอมมาฟังโฆษกแถลง อาจารย์เตรียมตัวแถลงก็โมงนัดเขาไว้แล้วกัน จะแถลงก็โมง ๓ โมงหรือเปล่า อย่างเดิมหรือเปล่า

นายอุตม รัฐอมฤต : อาจารย์ครับ ถ้าพอดีพรุ่งนี้ผมมี ๒ ที่ ไปที่สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ สุข. อันนี้ไปพูดเรื่องไปอธิบายเรื่องร่างของเราว่าไปกระทบต่อเรื่อง พ.ร.บ. สุขภาพอะไรช่วงเช้า แล้วช่วงบ่ายนี้ก็ไปที่สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ที่นี้ผม ไม่ทราบว่าจะถ้าหลัง

ประธาน : สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของอาจารย์คณิตหรือ เขาจัด อีกแล้วหรือ

นายอุตม รัฐอมฤต : คือเขาจัดให้ไปบรรยายไม่ได้ไป debate ไปบรรยาย เพราะฉะนั้นผมก็ย้ำว่าไม่ใช่ debate นะ

ประธาน : บรรยายมันก็บรรยายในหมู่สื่อ สิ่ง กระทั่ง แรต หรือเปล่า

นายอุตม รัฐอมฤต : พอดีในส่วนนี้ก็เดี๋ยวผมจะประสานทางนักข่าวแล้วกันนะครับ จะขออาจจะเป็นช่วงเช้าต้น ๆ แต่ว่าคือหลังจากที่ประชุมกับทางกรรมการสุขภาพแห่งชาติแล้วคิดว่า จะกลับมาที่สภาแล้วแถลงกับเขาครับ

ประธาน : โอเคครับ

นายอุตม รัฐอมฤต : คงประมาณสัก ๑๑ โมงครับ

ประธาน : ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่หลาย ๆ คนช่วยกันจัดประเด็นที่เขาพูดกัน ในสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ตอน ๓ ทุ่ม ไว้ให้หน่อยได้ไหมว่าเขาพูดเรื่องอะไร แล้วเขาตอบกันว่า อย่างไร แล้วก็เพื่อเราจะได้เอามาดูว่าเราจะต้องเติมอะไรคือไม่ให้คนเข้าใจผิด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตครับ เมื่อกี้ได้โทรศัพท์คุยกับทาง กกต. อีรวรัตน์ก็ได้เรียนเรื่องที่ท่านแจ้งมาให้ท่านทราบ ท่านบอกว่ามีหนังสือจากทางรองวิษณุไปให้ทาง กกต. จัดนะครับ ซึ่งในการจัดตัวหลักก็คือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมอบให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นคนดูว่าวิทยากรจะเอาใครอย่างไร แต่ว่าคนที่ออกหน้านี่จะเป็น กกต. จังหวัด แต่จริง ๆ แล้วนี่

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ธมนธรณ์ ๔/๙

ผู้ว่าราชการจังหวัดเขาจะเป็นคนรับผิดชอบอยู่ ที่นี้รูปแบบวันจัดจะจัดเป็นแบบเวทีเปิดหรือเวทีปิด
ก็มอบให้ทางจังหวัดเขาพิจารณา แล้วท่านธีรวัฒน์ก็บอกว่าเดี๋ยววันจันทร์นี้ท่านจะเอาเรื่องที่ผม
โทรศัพท์ไปเอาไปหารือในที่ประชุม กกต. วันจันทร์นะครับ อย่างไรก็ตามเดี๋ยวท่านอภิชาติอาจจะ
ประสานกับทางท่านศุภชัยอีกที ก็คือเขาจะบอกเขาจะหารืออีกที่วันจันทร์

ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรแล้วก็วันนี้ก็กลับไปพักผ่อนกันได้ ขอบพระคุณครับ
ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๓

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข